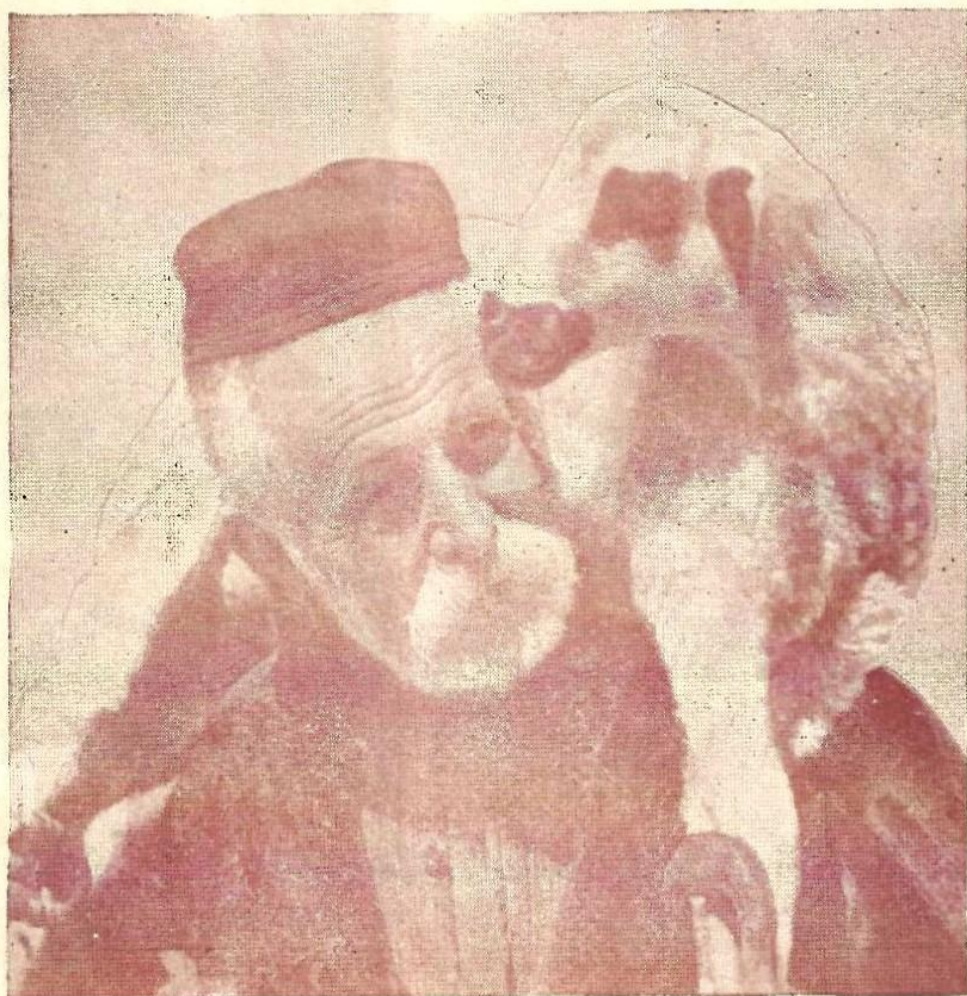
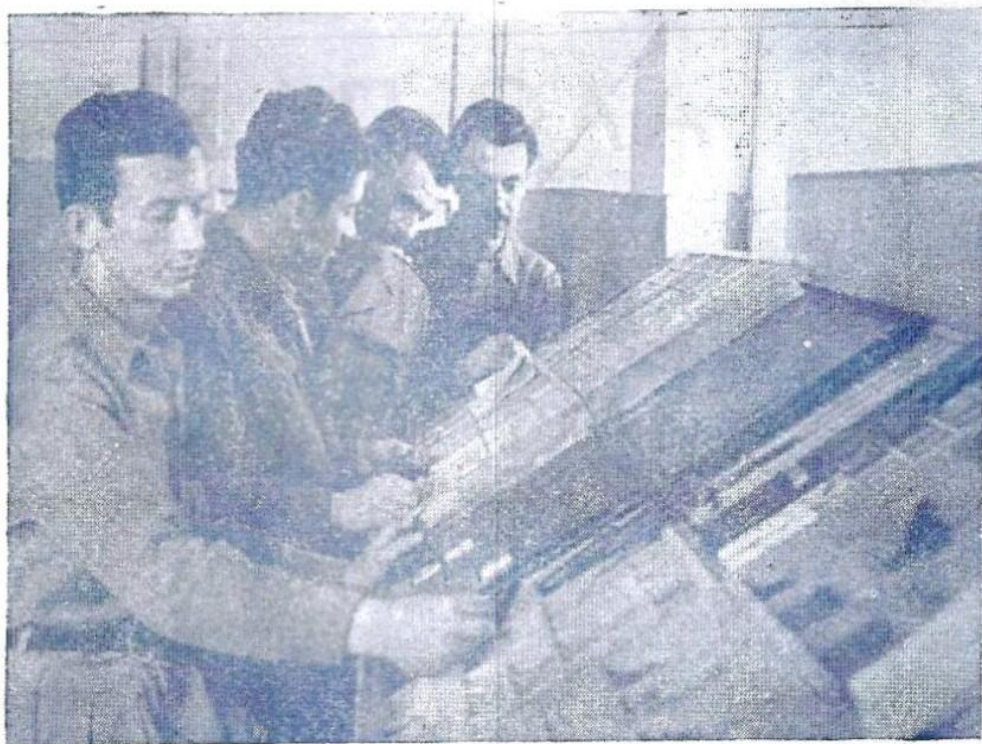

Ήλιω ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Οί τυπογράφοι μας στρατιώτες Σπανόπουλος Δημ. Πιτσιλός Στέλιος
καί Δελαπόρτας Ευστάθιος με τόν Λοχαγόν κ. Μάρκου "Αρην πού προΐ-
στατο στην έκδοσι του περιοδικού σέ μιά στιγμή πού ακούραστα όπως πάν-
τα προσφέρουν τίς υπηρεσίες των διά τήν καλλιτέρευσιν του περιοδικού.

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠ. ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Β', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 27
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: Δρχ. 1.500

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 20.000
Δι' ἕξ μῆνας	» 10.000
Δι' ὄργανισμούς, Τραπεζάς, Ἐται- ρείας κ.τ.λ.	» 20.000

Συνεργασίαι ἀποστέλλονται
εἰς Περιοδικόν

«ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ»
ΚΕΔ Β5
Β.Σ.Τ. 902

Χειρόγραφα δέν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΧΩ,,

Ὁ ἀρχηγός τοῦ ὅπλου τῶν Διαβιβάσεων Ὑποστράτηγος ΚΟΚΚΟΛΑΣ Σ. εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸ περιοδικό μας τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν. Εὐχαριστοῦμεν θερμὰ τὸν στρατηγὸν μας διὰ τὰ ἐπαινετικά του λόγια καὶ τοῦ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ κάνωμε τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμε στὰς προσδοκείας του:

Χαιρετίζω, διὰ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ "Ὀπλου μας, πάντας τοὺς Ἀξιωματικούς καὶ Ὀπλίτας τῶν Διαβιβάσεων ἐπὶ τῇ ἀναλήφῃ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ "Ὀπλου.

Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γράψω ὀλίγας γραμμάς διὰ τὴν «ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ».

Ὅταν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Διοικήσεώς μου τοῦ Κ.Ε.Δ. ἤρχισα τὴν μελέτην διὰ τὴν ἐκδοσιν ἑνὸς περιοδικοῦ τοῦ "Ὀπλου μας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ψυχικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῆς τεχνικῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν, εἶχον τὴν πεποίθησιν ὅτι χάρις εἰς τοὺς ἀδελφικούς δεσμούς, οἱ ὅποιοι ἀναπτύσσονται μεταξὺ τῶν Διαβιβαστῶν καὶ τῆς μορφώσεώς των, τὸ περιοδικόν μας θὰ καθίστατο σὺν τῷ χρόνῳ ἄρτιον καὶ ἕν τῶν καλλιτέρων περιοδικῶν τοῦ Στρατεύματος.

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ 15μηνον προσπάθειαν βλέπω, ὅτι ἡ πρόβλεψίς μου ἐπηλήθευσε καὶ αἰσθάνομαι ἐξαιρετικὴν ἱκανοποίησιν διὰ τοῦτο.

Αἱ συνθήκαι τῆς ἐκδόσεως εἶναι σήμερον δυσχερέσταται, καὶ αἱ δυσκολίαι μεγάλαι. Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπάθειας τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου τοῦ Κ.Ε.Δ. καὶ τῆς προθύμου συνεργασίας τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, τὸ περιοδικόν διαρκῶς ἐξελίσσεται ἐπὶ τὰ βελτίω.

Ἐπιθυμία μου εἶναι, ὅπως αἱ Μονάδες Διαβιβάσεων ἀποστέλλουν περισσοτέρας ἀνταποκρίσεις, φωτογραφίας κ.λ.π., οὕτως ὥστε εἰς τὸ Περιοδικόν νὰ κατοπτρίζεται ἡ ζωὴ ὄλων τῶν Μονάδων Διαβιβάσεων.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἰσχυροποιηθῇ ἔτι μάλλον ὁ ἤδη ἀρκετὰ ἰσχυρὸς συνδετικὸς κρίκος μεταξὺ ὄλων τῶν Διαβιβαστῶν, ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἰσχυροῦ ὅπλου Διαβιβάσεων, ἐμπνεομένου ἀπὸ αὐτοπεποίθησιν, θέλησιν ὁμόνοιαν πρὸς τὸ συνολικόν συμφέρον τοῦ Στρατεύματος καὶ τοῦ Ἔθνους.

ΚΟΚΚΟΛΑΣ Σ.
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΟΠΛΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Δέκα όκτώ 'Απριλίου 1941. Μεγάλη Παρασκευή. 'Η Χριστιανωσύνη ήταν βαθειά βυθισμένη στο βαρύ κι' επιβλητικό πένθος της, για τόν θάνατο του Λυτρωτή Χριστού. Καί τó 'Ελληνικό Γένος, πού ζούσε τις πιό τραγικές στιγμές του τρισχιλιόχρονου βίου του, βάδιζε μ' άργό και κουρασμένο βήμα στο δρόμο πού ώδηγουσε στον έθνικό του Γολγοθά.

Μεγάλη Παρασκευή...βράδυ!..Τά νέα άπ' τó Μέτωπο ήταν θλιβερά. Οί σιδηρόφρακτες όρδες τών Ούνων, παρ' όλη τήν λυσώδη κι' άπεγνωσμένη αντίσταση τών παλληκαριών μας, κατακυλοούσαν στο Νοτιά κι' είχάν φτάσει κι' όλας στις Ιστορικές Θερμοπύλες. Τίποτε πιά δέν μπορούσε νά σταματήσει στο δρόμο της τή Μοίρα. Τό «άπελθέτω τó ποτήριον» τώπει κι' ό γλυκύμορφος Ναζωραίος στη Γεθσημανή, μά τόν Γολγοθά δέν μπόρεσε τελικά νά τόν άποφύγει. Τώλεγαν με βουβό κλάμα στις 'Εκκλησιές. Μπροστά στο Θείο Σκήνωμα, κείνο τó βράδυ κι' όλοι οί 'Ελληνες γονατισμένοι και με τά χέρια ύψωμένα ίκετευτικά στον 'Εσταυρωμένο.

—'Αρχοντα του Κόσμου και Σωτήρα, κάνε τó θαύμα σου και διώξε τόν Δυνάστη άπ' τó ιερό μας τούτο χώμα. 'Ας μήν είμαστε έμεεις πάλι πού θα πιούμε τó πικρό, τó φαρμακερό ποτήρι της σκλαβιάς, για νά μείνει για πάντα θαλλερό τó δένδρο της 'Ελευθερίας... 'Αλλά άφού διαλεξες και πάλι τήν 'Ελλάδα σάν Σκευός 'Εκλογής, ούχ ώς έγώ θέλω, άλλ' ώς Σύ...»

Κι' ανέβαιναν με δέος και κρυφή λαχτάρα οί λυγμοί άπ' τά στήθη τά πονεμένα και τά μάτια πλημμύριζαν άπό δάκρυα καυτερά, σάν έσκυβαν τά κουρασμένα άπ' τήν έξάμηνη γιγάντια πάλη σώματα νά προσκυνήσουν τó Θείο Σώμα του Λυτρωτή, στο λουλουδένιο κενotáφιο...

Είκοσι 'Απριλίου 1941. Κείνο τó Πάσχα ήταν άληθινά παράξενο. 'Απ' τά ξημερώματα, μιά άσυνήθιστη πυκνή όμίχλη είχεν άπλωθή σ' όλόκληρο τó άττικό λεκανοπέδιο. Για πρώτη φορά ή 'Αθήνα γιόρτασε τέτοιο μουχλωμένο Πάσχα. Λές κι' ήταν έπίτηδες φτιαγμένο για νά πλακώσει πιότερο τις σφιγμένες 'Ελληνικές καρδιές πού τó άνείπωτο δράμα τους ήταν γραφτό ν' άρχισει σέ λίγες μέρες.

Οί συναγερμοί ό ένας πάνω στον άλλον... 'Η 'Αθήνα δέν είχε γνωρίσει ποτέ τέτοιο κακό...

'Η 'Ανάστασι του Σωτήρα ήταν, αλλοίμονο, Σταυρός για τήν 'Ελλάδα...

Νά σέ λίγο, διαλύθηκε ή όμίχλη, κι' όλόλαμπρος ό 'Ελληνικός ήλιος πρόβαλε, δειλά στην άρχή, μ' όλη τήν άκτινοβολία του κατόπι για νά ζεστάνει με τις όλόχρυσες ήλιακτίδες του τις παγωμένες καρδιές και νά τις γεμίσει και πάλι με τó φώς της αϊσιδοξίας, της έλπίδας και της γλυκειάς άπαντοχής... 'Ηταν σάν νά μάς έλεγε:

— Μή σάς γεμίζει τήν ψυχή ή μαύρη σκιά της άπελπισιάς. 'Η νύχτα έρχεται, μά θα περάσει. Καί θάρρη και πάλιν ή αύγή, με τó γλυκό της Φώς. Κι' οί χρυσακτίδες θ' άγκαλιάσουν και πάλι τή θεία Χώρα πού πρωτογέννησε τó Φώς και τή Λευτεριά... Σάν γέμισε ό ούρανός με συννεφιά, πάλι θα ξαστερώσει. Κι' ή 'Ελλάδα θα ξεπροβάλει άπ' τις φλόγες, κι' άπ' τόν Σταυρό του Γολγοθά θα ξεπεταχθή και πάλι τó Φώς της 'Αναστάσεως, πού θάναι πιό λαμπρό, σάν ήλιαχτίδα στην κάψα του μεσημεριού...

Τι κι' άν σέ λίγες μέρες οί δρόμοι της 'Αθήνας στέναζαν κάτω άπ' τις σιδερένιες μπότες τών ρομπότ του Χίτλερ; Τι κι' άν τρία χρόνια όλόκληρα οί Σκλαβωμένοι Νικηταί στέναζαν κι' αύτοί κάτω άπ' τήν πιό μαύρη, φρικτή κι' άπελπιστική σκλαβιά; Τι κι' άν οί 'Ελεύθεροι Πολιτορρημένοι δεκατίστηκαν άπ' τó βάρβαρο δολοφόνο χέρι του Δυνάστη; Τι κι' άν ή 'Ελλάδα όλάκερη έγινε όλοκαύτωμα, και γέμισε κόκκαλα και Σταυρούς;

'Απ' τούς Σταυρούς αύτους πρόβαλε μιά μέρα πάλι τó Φώς της 'Αναστάσεως. Κι' οί λυγμοί έγιναν 'Αναστάσιμα κι' ανέβαιναν σάν λιβανωτός ψηλά στον Ούρανό και γέμιζαν τούς αίθères κι' ύμνούσαν τήν 'Ανάστασι του Λυτρωτή, πού ήταν και 'Ανάστασι του Γένους...

Στρ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ
ΔΙΑΤΑΓΗΝ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΑΠΗΥΘΥΝΕΝ
Ο ΠΡΩΗΝ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΑΣ
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Τ Σ Ο Ν Α Κ Α Σ Ε.
ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ.

Ἄπερχόμενος τοῦ Στρατεύματος θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νά ἐκφράσω πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς, οἱ ὅποιοι καθ' ἕλον τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διετέλεσα Ἀρχηγὸς τοῦ Ὀπλοῦ Διαβιβάσεων, ὑπῆρξατε οἱ πολῦτιμοι συνεργάται μου, τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας, διότι διὰ τῆς ἐργατικότητός σας, τῆς ἐπιμονῆς, τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς σας μορφώσεως ἀνεδείξατε τὸ νεαρὸν ὄπλον τῶν Διαβιβάσεων εἰς βαθμὸν ὥστε νά ἐπιβληθῆ καὶ ν' ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ πάντων ἡ ἀποδοτικότης τοῦ.

Διὰ τῶν φιλοτίμων προσπαθειῶν σας, τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ τῆς γρανιτώδους θελήσεώς σας, κατωρθώσατε νά ὑπερникήσητε ἅπασας τὰς δυσχερείας, αἵτινες πολλάκις ἐπαρουσιάσθησαν, λόγῳ τοῦ νεοσυστάτου τοῦ ὄπλου, ἰδίως δὲ ἐκ τῆς ἔλλειψεως ἐμπύχων καὶ ἀψύχων μέσων καὶ νά ἀποσπᾶσθε τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀνωτέρων Διοικήσεών σας.

Χάρις εἰς ὑμᾶς αἱ Μονάδες Διαβιβάσεων ἔφερον πάντοτε ἀξιοθαυμάστως εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν των καὶ εἰς τὰς δυσκολωτέρας, ἀλλὰ καὶ κρισιμωτέρας ἀκόμη στιγμὰς τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος.

Οὐδέποτε κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις μου ἤκουσα παράπονόν τι ἐκ μέρους τῶν Διοικητῶν τῶν Μ. Μονάδων, ἀλλὰ τούναντίον ἅπαντες εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις μου ἐξέφραζον δι' ὑμᾶς τὴν εὐχαριστήσιν των καὶ τὴν ἱκανοποίησιν των.

Ἐπετελέσατε πάντοτε τὸ καθήκον σας σιωπηλῶς καὶ ἀθρομβῶς καὶ τοῦτο ἀκριβῶς καταδεικνύει τὴν ἀνωτερότητά σας καὶ τὴν ψυχικὴν σας εὐγένειαν.

Εἶμαι ὑπερήφανος, διότι ἠγήθην τοιούτων ἀξιωματικῶν, ὡς ὑμεῖς, καὶ βεβαίωθῆτε, ὅτι ζωηρῶς θά διατηρῶ εἰς μνήμην μου τὴν πολυετῆ συνεργασίαν μας καὶ τὰς εὐγενεῖς σας φυσιολογίας.

Ἐξακολουθήσατε τὸ ἔργον, ὅπερ ἤρχισατε καὶ νά εἰσαθε βέβαιοι, ὅτι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς, κατὰ πάντα ἀξίας, νέας σας Ἡγεσίας θά ἐξυψώσητε καὶ θά ἀναδείξητε ἔτι περισσότερον τὸ Ὀπλον σας, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Στρατεύματος καὶ τῆς Πατρίδος.

Σὰς ἀποχαιρετῶ καὶ εὐχομαι εἰς ἅπαντας καλὴν τύχην καὶ ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν.

ΤΣΟΝΑΚΑΣ Ε.
Ἱποστράτηγος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ
ΔΙΑΤΑΓΗΝ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΑΠΗΥΘΥΝΕΝ
Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΟΠΛΟΥ ΜΑΣ
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΟΚΚΟΛΑΣ Σ. ΕΠΙ
ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Ἀναλαμβάνων τὴν Διεύθυνσιν Διαβιβάσεων τοῦ Γ.Ε.Σ. καὶ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Ὀπλοῦ, ἀπευθύνω θερμότερον χαιρετισμὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιοκούς καὶ ὀπλίτας τῶν Διαβιβάσεων.

Καλῶ ἅπαντας ὅπως συνεχίσουν τὸ λαμπρὸν ἀλλ' ἐπίμοχθον ἔργον των ἐργαζόμενοι μετὰ χαλυβδίνην θέλησιν, σιδηρᾶν πειθαρχίαν καὶ γρανιτῶδη ἀποφασιστικότητα πρὸς στερέωσιν τοῦ λαμπροῦ οικοδομήματος, τὸ ὅποιον ἐθεμελιώθη καὶ ἀνηγέρθη ἐπὶ ἀσαλεύτων βάσεων ὑπὸ τοῦ ἀπελθόντος προκατόχου μου Στρατηγοῦ ΤΣΟΝΑΚΑ. Ἄς ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς πρὸς τὸν θεμελιωτὴν τῶν Διαβιβάσεων Στρατηγὸν ΤΣΟΝΑΚΑΝ, οὗ τὸ ἔργον θά συνεχίσω.

Ἀπαιτῶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς πλήρη κατανόησιν τῆς ἀποστολῆς των ὡς ἀξιωματικῶν Διαβιβάσεων. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἶναι πολυσχιδῆς καὶ πολυσύνθετος καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀπαιτεῖ ἔντασιν δυνάμεων, ὀξείαν ἀντίληψιν, πρωτοβουλίαν, μεθοδικότητα καὶ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν.

Ἀπαιτῶ ἀπὸ αὐτοῦς νά περιβάλλουν μετὰ στοργὴν τοὺς ὑπὸ τὰς Διαταγὰς των ὀπλίτας καὶ νά ἐνδιαφέρωνται οὐ μόνον διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των καὶ τῆς ἀποδόσεώς των ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ζωὴν των. Οἱ Διαβιβασταὶ χρειάζονται εἰδικὴν μεταχείρισιν διότι ἐργάζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς ἄτομα, ἢ Μονάδες. Διὰ νά ἀποδώσουν πρέπει νά ὑπεισέλθωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των, νά τοὺς ὑποδουλώσωμεν τὴν φιλοτιμίαν των καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ μηχανήματα τὰ ὅποια χειρίζονται καὶ νά τοὺς ἐμπνεύσωμεν πλήρη ἐμπιστοσύνην.

Ἀπαιτῶ ἀπὸ τοὺς ὀπλίτας πειθαρχίαν ἐνσυνείδητον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον των. Νά κατανοήσουν ὅτι εἶναι ὀπλίται ἐνὸς ὄπλου σπουδαιότητος διὰ τὸ Στράτευμα καὶ νά εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο. Ν' ἀποκτήσουν τὴν συνήθειαν νά ἐργάζωνται μετὰ πρωτοβουλίαν, μεθοδικότητα καὶ φιλοτιμίαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Θέλω τέλος νά καταστή κοινὴ συνειδήσις εἰς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας τῶν Διαβιβάσεων ὅτι ἡ προοπτικὴ μου θά εἶναι ὅπως αἱ Διαβιβάσεις ἀποτελέσουν ἓν ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον σύνολον, μίαν ἀρμονικὴν οἰκογένειαν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Στρατεύματος μετὰ κοινὰ ἰδανικὰ καὶ κοινὴν πίστιν.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως ἄνευ μεμψιμοιριῶν ἄς ἀφοσιωθῶμεν μετὰ ἐνθουσιασμὸν καὶ θερμὴν πίστιν εἰς τὸ πολυμοχθον ἔργον μας καὶ ἄς ἀποδώσωμεν τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν δυνάμεών μας χάριν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ κοινοῦ σκοποῦ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πατρίδος μας, τῆς Θρησκείας μας καὶ τῶν οἰκογενειῶν μας.

ΚΟΚΚΟΛΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ἱποστράτηγος
Δ)ντῆς Δ)σεως Δ)σεων

Ο ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ ΤΟΥ ΔΑΦΝΙΟΥ

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΝΑΚΗ
Καθηγητοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν

Μέσα στὰ χίλια περίπου χρόνια, πού ἐξῆσεν ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, κτίσθηκαν σ' ἑλλην αὐτὴ τὴν ἐπικράτεια πάμπολλα οἰκοδομήματα δημοσίας χρήσεως, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα οἱ Ναοὶ εἶχαν ἐξέχουσα θέσι. Κι' ἂν παρακολουθήσῃ κανένας τὴν ἐξέλιξι τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀπὸ τὴν Ἁγία Σοφία μέχρι τὰ οἰκοδομήματα τοῦ Μυστρά καὶ σ' ἄλλα μεταγενέστερα ἀνάμα, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία ρυθμῶν. Ἀλλὰ ἐκεῖνο, πού θὰ ἐξετάσωμε σήμερα εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τῶν Ναῶν μὲ μωσαϊκὰ καὶ μὲ τοιχογραφίες.

Στὴν ἐποχὴ τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ ναὸς ἦταν ἡ κατοικία τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ κι' ὄχι τόπος συγκεντρώσεως καὶ προσευχῆς τῶν πιστῶν, ὅπως γίνεται σ' ἐμᾶς. Γι' αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι ναοὶ δὲν ἦσαν υπερβολικὰ μεγάλοι κι' ἡ φροντίδα τῶν ἀρχιτεκτόνων, πού τοὺς ἐκτιζαν, ἦταν νὰ κάμουν ἕνα ναὸν ἀπὸ μέσα κι' ἀπὸξω, τέλειο ἀριστούργημα. Ἀλλ' οἱ χριστιανικοὶ ναοὶ ἀπ' τὴν παλιὰν ἐποχὴ ἦσαν μεγάλοι διὰ νὰ χωρᾶνε μέσα πολὺν κόσμον, γιὰ νὰ γίνεταί ἡ θεία λειτουργία μὲ τὴν συμμετοχὴ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσοτέρου λαοῦ. Ἔτσι τὸ πρόβλημα ἦταν ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τοῦ ναοῦ κυρίως, διακόσμησις, πού θὰ ἔπαιρνε ἕνα ὄργανικὸ μέρος σ' ἑλλην τὴν μυσταγωγία.

Πραγματικὰ ὅταν τὸ Βυζαντινὸ κράτος ἦταν στὴν ἀκμὴ του, ἡ διακόσμησις τῶν ναῶν, ἦταν λαμπρὴ. Μονοκόμματα κολῶνες, πού υποβάσταζαν τὰ ὑπερῶα καὶ τίς στοᾶς, μαρμάρινες ἐπενδύσεις στοὺς τοίχους, μωσαϊκὰ μὲ χρωματισμοὺς ἀστραφτεροὺς καὶ χρυσὰ βάθῃ, σκευὴ ἀπὸ χρυσάφι καὶ ἀσήμι, χρυσοφορεμένοι ἱερεῖς, καλλιφώνοι ψαλτάδες, φωτισμὸς καλοῦς υγιεινῆς καὶ ἀρμονικῆς, ὅλα ἔδιναν ἕναν ὑποδλητικὸν τόνο σ' ὅλο τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐκκλησίας κι' ἐξύψωναν τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ, πού παρακολουθοῦσε τὴν λειτουργία, ἀπὸ

τὰ ἐγκύσσια στὰ Θεῖα.

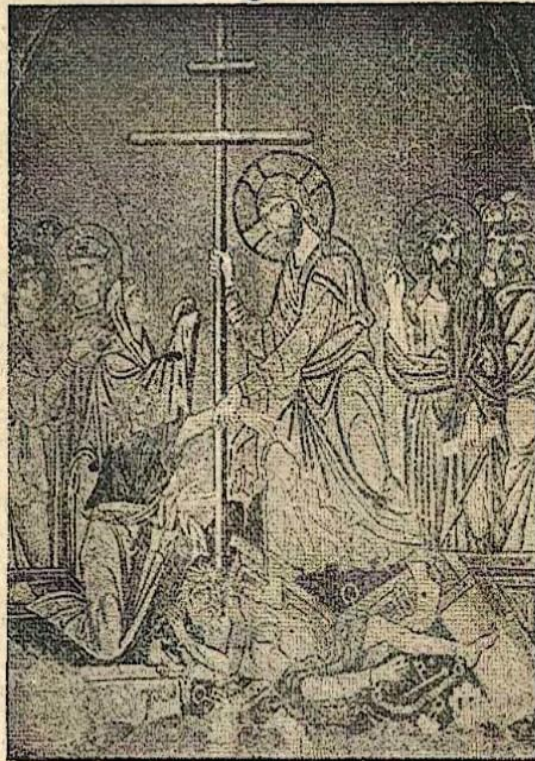
Πάρα πολλοὶ Βυζαντινοὶ ναοὶ διασώθηκαν ὡς τὴν ἐποχὴ μας, ναοὶ καμωμένοι ἀπὸ τὴν πρὸ παλιὰν ἐποχὴ ὡς τὴν τελευταία. Διασώθηκε ἀκόμη μεγάλο μέρος τῆς ἐσωτερικῆς τῶν διακοσμήσεως μὲ πολυτίμητα μωσαϊκὰ καὶ τοιχογραφίες. Ἔτσι ἔχομε μιὰ ἀκριβῆ γνῶσι τῆς διακοσμήσεως τῶν Βυζαντινῶν ναῶν.

Ἐνῶ ὅμως ἡ τοιχογράφησις τοῦ ναοῦ μὲ χρώματα δὲν ἦταν τόσο πολυδάπανη καὶ δὲν ἀπαιτοῦσε πολὺν χρόνον, ἀπεναντίας ἡ τοιχογράφησις τοῦ ναοῦ μὲ μωσαϊ-

κὰ ἦταν δαπανηρὴ κι' ἀπαιτοῦσε πολὺν καιρὸ γιὰ νὰ γίνῃ. Γιατὶ ὅλη ἡ ἔκτασις τῆς ἐκκλησίας ἔπρεπε νὰ σκεπασθῇ μὲ μικρὰ πολύχρωμα πετράδια καὶ γυαλιὰ καὶ μπορεῖ νὰ φανταστῇ κανένας πόση τέχνη καὶ πόσα ἔξοδα χρειάζονταν γιὰ νὰ γίνῃ ἕνα τέτοιο ἔργο.

Ἄς δοῦμε τώρα πῶς γινέταν τὸ μωσαϊκὸ στὸν τοῖχο. Καὶ πρῶτα ὡς ἕνα σημεῖο ὁ τοῖχος τοῦ ναοῦ σκεπαζόταν μὲ μεγάλες λεπτεῖς πλάκες μαρμάρου. Αὐτὸ λεγόταν ὀρθομαρμαρώσις. Αὐτὴ ἔφτανε ἄλλοτε ὡς τὸ μπόδι ἐνὸς ἀνθρώπου κι' ἄλλοτε ὡς τὴν ὀροφή τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἀρχίζε τὸ μωσαϊκόν. Συνεργεῖτο ἀπὸ ἐργάτες καὶ μαστόρους ἐτοίμαζαν πρῶτα τὸ σχέδιον τῆς εἰκόνας πού θὰ ἐκτελοῦσαν, ἐτοίμαζαν τὰ χρωματιστὰ πετράδια καὶ

γυαλιὰ, πού εἶχαν σχῆμα μικρῶν κύβων καὶ τὰ λέγανε ψηφίδες. Ἐπειτα παρασκευάζανε τὸν τοῖχο μὲ ἕναν σοβὰ ἀνακατεμένο μὲ κόλλα, πού εἶχε τὸ ἴδιωμα νὰ κρατιέται γιὰ καιρὸ ὑγρὸς. Μετὰ ἀνέβαινε στὴ σκαλωσιὰ ὁ πρωτομάστορας, ὁ ὁποῖος μὲ χρώματα καὶ πινέλλο χάραζε τὸ σχέδιον τῆς εἰκόνας καὶ ἔβαζε τοὺς γενικοὺς χρωματισμοὺς. Ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ σχέδιον τοποθετοῦσαν οἱ μαστόροι τίς χρωματιστὲς ψηφίδες, πού τίς ἔπιωναν μὲ ἕνα λεπτὸ σανίδι καὶ τὸ σφυρί. Τὸ βάθος τῶν εἰκόνων ἦταν πάντα χρυσόν. Ἔτσι ὅταν τελείωναν τὰ μω-

σαϊνά, ό νάός φαινότανε κατάχρυσος.

Και τώρα ας μιλήσουμε γιά τό ξακουστό μοναστήρι του Δαφνιού, πού ήταν κοσμημένο από λαμπρά μωσαϊκά. Τό μοναστήρι αυτό βρίσκεται στό δρόμο πρός τόν Σκαρραμαγκιά, 9 χιλιόμετρα όξω άπ' τήν 'Αθήνα και χτίσθηκε στά 1100μ.Χ. Η μωσαϊκή του διακόσμησης δέν σώζεται όλόκληρη. Σώζονται όμως καλά περί τις 15 μεγάλες εικονογραφικές συνθέσεις, ό Παντοκράτωρ και 16 προφήτες στό θόλο, εικόνες όλοσώμων άγίων και ει- κόνες άγίων από τή μέ- ση κι άπάνω.

Αυτά τά μωσαϊκά λογαριάζονται από τά καλλίτερα, πού σώζονται ως τήν εποχή μας. Έχουν όλα τά βασικά γνω- ρίσματα τής βυζαντινής ζωγραφικής: Πολλές ύ- περβολές στό σχέδιο, πρό- σωπο άλλα μικρά, άλλα μεγάλα, δυσαναλογίες συχνά, παιδαριώδη ανα- παράστασι των ζώων, όχι άκριβή άπόδοσι των γυ- μνών σωματίων κατά φύ- σιν συστροφή των χειρών κ.τ.λ. 'Αλλ' ό χρωματι- σμός παραμένει άρμονι- κός, άπλός και σεμνός. Τό γέμισμα του χώρου ίσορροπημένο και ή εκ- φρασι των προσώπων ά- ποδίδεται μέ σεμνότητα, και, όπου χρειάζεται, μέ πάθος. 'Υπάρχουν μορ- φές καμωμένες μέ τέλειο σχέδιο και μέ στάσι ά- γαλματώδη, πού θυμίζουν άρχαία άνάγλυφα.

Τέτοιες μορφές είναι ή Παναγία και ό "Άγιος 'Ι- ωάννης κάτω από τόν Σταυρωμένο Χριστό, πού μέ ευ- γενικές κινήσεις και θλιμμένο πρόσωπο εκφράζουν όλον τόν σπαραγμό, πού αισθάνονται γιά τό μαρτύριο του Θεανθρώπου. 'Ακόμα είναι άριστουργηματικό τό σύμ-

πλεγμα του 'Ιωακείμ, πού μιλάει μέ τόν άγγελο, στην σύνθεσι τής προσευχής τής 'Αγίας Άννας, πού βρίσκε- ται στόν νάρθηκα του ναού. 'Ο 'Ιωακείμ κάθεται κάτω από μιá δάφνη και ένας θαυμάσιος άγαλματώδης άγγε- λος τόν εύλογεί και του αναγγέλλει ότι ό Θεός εισήκου- σε τήν προσευχή του και ότι ή γυναίκα του θα άπο- κτήση παιδί, τήν Θεοτόκο. Τό σύμπλεγμα των δύο αυ- των προσώπων είναι άρτιο στό σχέδιο, άρμονικό στους

χρωματισμούς, μέ θα- θειές σκιές, πού τονί- ζουν τήν αναγλυ- φικότητα των μορ- φών. Έχει ένα καθάριο, κλασσικό ρυθμό και έρ- χεται σαν ένα από τά πιό εύγενικά κατορθώμα- τα τής Βυζαντινής ζω- γραφικής και τής καθό- λου τέχνης.

'Αλλη μεγαλοπρεπής σύνθεσι είναι ή 'Ανά- στασις του Κυρίου, πού κατεβαίνει στόν "Αδη και σπάει τά δεσμά του, ή δραματικώτατη Σταύ- ρωσις, ό ρυθμικός Ευαγ- γελισμός, ή τρυφερή Γέννησις και ή τόσο φω- τεινή Μεταμόρφωσις. Σαν επιστέγασμα όλης τής εικονογραφίας, πελώριος

ό Χριστός, ό Παντοκρά- τωρ, έποπτεύει μέ τό αυστηρό ύφος του, από τό ύφος του θόλου, όλο τό λαμπρό και κατάχρυσο οικοδόμημα, πού είναι τό θριαμβευτικό κατορθώμα τής Βυζαντινής τέχνης, κάτω από τόν λαμπρόν 'Αττικό όρίζοντα.

Σταύρωσις. Τό έργο αυτό είναι ένα από τά άριστουργήματα τής βυζαντινής τέχνης και σώ- ζεται σχεδόν άνέπαφον. Εύρίσκεται εις τό μο- ναστήρι του Δαφνιού.

Οί φωτογραφίες, πού δημοσιεύονται εις τό Περιοδικό «'Ηχώ των Διαβιβάσεων»

παραχωρούνται από τόν ΦΩΤΟ—ΡΕΠΟΡΤΕΡ Γ. Ρ Ι Ζ Ο Ν

ΚΟΡΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΣΙΑ

Ο άρθρογράφος του «Έθνους» ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ει-
χε την καλοσύνη νά μᾶς ἐπιτρέψη νά ἀναδημοσι-
εύσωμεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον του.

Εἰς τὸν πελώριον κύκλον τοῦ Παραπετά-
σματος, πού τὰ ζώνει, τὰ Σοβιέτ κτυποῦν δοκι-
μαστικά πότε ἐδῶ καί πότε ἐκεῖ μὲ τὸν πολλα-
πλοῦν σκοπὸν νά συγχύσουν καὶ ζαλίσουν τὸν
ἀντίπαλον, νά στηθοσκοπήσουν τὰ ἀσθενῆ τὸν
σημεῖα καί, ἐπικουρικῶς, νά δρέψουν ὅ,τι ἀζη-
μίως τυχερὸν βγῆ ἀπὸ κάθε ὑπόθεσιν. Τὸ παι-
χνίδι ἦτο, ἕως πέρυσι, σχετικῶς εὐκολον καὶ
προσοδοφόρον. Ὅπου ἐπετύγχανεν, εἰς τὴν Οὐγ-
γαρίαν, εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἀπέφερεν εἰς
τὸν ἐρυθρὸν Καιάδαν ὀλόκληρα κρατικά συγκρο-
τήματα μὲ τὰ παρομαρτοῦντα ἔμψυχα καὶ ἄψυ-
χα ὕλικά, τὰς χρησίμους στρατιωτικὰς βάσεις
καὶ τὴν ἔτι περαιτέρω ἀπὸ τοῦ κέντρου ἀπομά-
κρυνσιν τῆς ζώνης, πού θά ὑποστή, εἰς περίπτω-
σιν καθολικοῦ ἀγῶνος, τὴν πρώτην φθοράν.
Ὅπου ἀπετύγχανεν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ἄζε-
ρμπαιτζάν, τὸ Βερολίνον, δὲν ἐστοίχιζε τίποτε
πέραν μίας σχετικῶς ἀβλαβοῦς ὑποχωρήσεως.

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1950 τὰ πράγματα
ἤλλαξαν. Ὁ σίδηρος συνήντησε τὸν σίδηρον καὶ
ἐφεξῆς κάθε κροῦσις δυνατὸν νά ἀποβῆ κροῦσις
ἐπὶ δυναμίτιδος. Ἡ περίσκεψις, μὲ τὴν ὁποίαν,
μετὰ τὰς πρώτας ἀπογοητεύσεις, τὰ Σοβιέτ
ἐνήργησαν εἰς Κορέαν, δεκνύει ὅτι ὅ,τι ἐφεξῆς
ἐπιχειρήσουν θά τὸ ἐπιχειρήσουν μὲ τὸ μᾶξιμουμ
τῶν ὑπὲρ αὐτῶν δυνατοτήτων. Δι' αὐτὸ ἀπὸ
πολλοῦ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ Γερμα-
νία, ἀκόμη καὶ ἡ πρὸ ὀλίγου ἑτοιμόρροπος Ἰν-
δοκίνα μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐνδυνάμωσιν τῶν Γάλλων,
χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ Ντέ Λάτρ ντέ
Τασσινί, ἔρχονται εἰς δευτέραν μοῖραν ἀπὸ ἀπό-
ψεως ἀμέσου κινδύνου, καὶ ὅτι τὰ νευραλγικώ-
τερα σημεῖα εἶνε ἤδη ἡ Γιουγκοσλαυία, διότι
εἶναι κυκλωμένη ἀπὸ δορυφόρους δυναμένους νά
βαδίσουν καὶ ἄνευ φανεραῶς μέτοχης τοῦ πάτρω-
νος, καὶ ἡ Περσία, διότι ἐξεκολάφθησαν ἐκεῖ
ἐπιμελῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν καταστάσεις δυνάμε-
ναι ἐκ τῶν ἔσω νά προξενήσουν ὀδυνηράς δια-
ταραχὰς καὶ ζημίας εἰς τοὺς Συμμάχους.

Εἰς τὴν Κορέαν ἐδημιουργήθη κάποια ἰσορ-
ροπία ἐν ταυτῷ ἐπιζήμιος καὶ ἐπωφελῆς δι' ἀμ-
φοτέρους τοὺς ἀντιπάλους. Ἐπιζήμιος διὰ τοὺς
Συμμάχους, διότι ἕνα νέον μικρασιατικὸν τέλεσμα
χαράσσεται ἐκεῖ, πού ἐνίστε φέρει τὸν ψυχικὸν
κάματον, χειρότερον καὶ ἀπὸ τὸν φυσικόν. Ἐπω-
φελῆς δι' αὐτούς, διότι ὀργανοῦται ἐν τῷ μετα-
ξὺ καλύτερον ὁ ἐκ 14 ἤδη ἔθνῶν συμμαχικὸς
στρατός. Ἐπιζήμιος διὰ τοὺς Ἐρυθρούς, διότι

ἡ περαιτέρω ὀργάνωσις τῶν δὲν ἠμπορεῖ νά
φθάσῃ τὴν κλίμακα τῶν ἀμερικανικῶν μέσων
καὶ τῆς ἀμερικανικῆς ταχύτητος. Ἐπωφελῆς δι'
αὐτούς διότι ἡ σχετικὴ ἀνάπαυλα τοὺς ἐπιτρέπει
νά δοκιμάσουν μίαν ἀκόμη ὑστάτην ἑαρινὴν
προσπάθειαν συνθλίψεως τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῆς
καθαρῶς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς. Ἡ ἰσορροπία
αὕτη τοῦ δοῦναι καὶ τοῦ λαβεῖν δι' ἀμφοτέρους
ἐπιτρέπει νά γίνεταί, οὐχὶ ἀβασίμως λόγος, περὶ
ἐνὸς εἵδους εἰρηνεύσεως μὲ βάσιν τὸ «Status
Sno». Καὶ ἀσχέτως τοῦ ἂν ἡ σχετικὴ πρότασις
τοῦ Μᾶκ Ἀρθουρ τῆς 24ης Μαρτίου ἔγινε μετὰ
ἡ ἄνευ εὐλογίας τῶν πολιτικῶς ἀρμοδίων (τοῦ-
το, κατόπιν τῆς διαψεύσεως τοῦ Στέιτ Νητπάρ-
τμεντ, ὅτι παρεπονέθη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἀμύ-
νης καὶ τῶν σθεναρῶν δηλώσεων Τροῦμαν τῆς
29ης περὶ διαβάσεως τοῦ παραλλήλου καὶ
ἐνιαίας Κορέας, κατέστη θέμα δευτερευόν), γε-
γονὸς εἶναι ὅτι ἐπὶ τινὰ τούλάχιστον χρόνον δὲν
δύνανται ἐκ Κορέας νά προέλθουν ραγδαῖα
ἐξελίξεις.

Ἄλλ' ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ, ἐξ αὐτῆς τῆς
φύσεώς της, ὅπως καὶ ἡ χιτλερικὴ, δὲν ἠμπορεῖ
νά μένῃ ἄπρακτος. Καὶ ἐνῶ ξεγελοῦν ἑαυτούς,
ἀλλήλους καὶ τὸν χρόνον οἱ Ἀναπληρωταὶ εἰς
Παρισίους, κάπου ἄλλοῦ ἔπρεπε νά πατήσῃ τὸ
κομβίον τὸ Κρεμλίνον. Τὸ ἔκαμε τὴν 7ην Μαρ-
τίου μὲ τοὺς μοιραίους κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Ρα-
ζμάρὰ πυροβολισμούς.

Τακτικῶς, εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ Σύμ-
μαχοι ὑπέστησαν ἤδη ζημίας σοβαράς. Ταλαν-
τευόμενοι ἐπὶ μακρὸν καὶ στερούμενοι τῆς ειδι-
κῆς πείρας καὶ πνοῆς, πού χρειάζεται διὰ τὴν
ἐναντι ἀνατολικῶν ἔθνῶν πολιτικὴν, τῆς πείρας
ἰδίως οἱ Ἀμερικανοί, τῆς πνοῆς ἰδίως οἱ Ἄγ-
γλοι, ἀφήσαντες τὸν Σάχην νά φύγῃ ἀπὸ τὰς
Ἠνωμένους Πολιτείας χολωμένους διὰ μὴ ἐπαρκῆ
κατανόησιν τῶν ἐξοπλιστικῶν ἀναγκῶν του,
ἀφήσαντες τὸν ἀτυχῆ κ. Γκράιηντνυ νά πηγαίνο-
ἔρχεται ἀπὸ τῆς Οὐάσιγκτων εἰς τὴν Τεχεράνην
χωρὶς τὸ ἠχηρὸν ἐκεῖνο ἔρμα πού ἀνοίγει τὰς
πύλας τῆς Σησάμου, εὐρίσκονται σήμερον Ἐπι-
μηθεῖς ἐν ὄγκουμένη ἤδη τρικυμίᾳ. Στρατηγικῶς
ὅμως εἶνε ἀκόμη εἰς καιρὸν νά ἀντιδράσουν.
Καὶ ὁμολογητέον ὅτι εἰς τὸ βραχὺ διὰ τὰ συ-
στήματα τῶν διάστημα τῶν τριῶν ἐβδομάδων
ἐκινήθησαν οὔτε ὄλιγον, οὔτε βραδέως, κυριώτα-
τα μὲ τὸν κατάπλου ἀγγλικῶν πολεμικῶν εἰς
τὸν μυχὸν τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, παρὰ τὸ
Ἄμπαντάν. Εὐτυχῶς αἱ μεγάλαι πετρελαιοκαὶ
ἐγκαταστάσεις εἶναι ὄχι μόνον εἰς τὰ νότια, μα-
κρὰν δηλαδὴ τῶν πρὸς Σοβιετίαν συνόρων, ἀλ-

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ

Υπό ΜΙΧΑΗΛ ΑΡ. ΤΡΟΧΑΝΗ

Γιατρού, Έφ. Άνθ)τρου Κ.Ε.Δ.

Άπό στόμα σέ στόμα ή μάχη του Λεωνιδίου πέρασε τά στενά όρια της περιοχής, άκούσθηκε σ' όλα τά μέρη κι' έγινε θρύλος.

Βρισκόμαστε στις 20 Γανουαρίου 1949.

Άπό πολύ νωρίς την προηγούμενη ήμέρα ξεκίνησαν αί όρδές των ληστοσυμμοριτών από τά όρμητήριά τους του Πάρνωνος, με άντικειμενικό σκοπό την κατάληψη του μόνου έλευθέρου τμήματος της περιοχής αυτής, του Λεωνιδίου.

Τίς άπογευματινές ώρες έφθασαν κι' όλας στις παρυφές της πόλεως. Με τό σούρουπο, καλυπτόμενοι από τό σκοτάδι, που άρχισε νά πέφτη βαθύ καθώς ή ώρα κυλούσε, σιγά—σιγά, από δένδρο σέ δένδρο, από τοίχο σέ τοίχο, από χαντάκι σέ χαντάκι, αθόρυθα, πλησιάζουν όλοένα τά έξωτερικά φυλάκια. Έρποντας, με τό έπλο στό χέρι, προχωρούν χωρίς νά δίνουν ζωής σημάδια. Άργά την νύχτα έχουν κάμει γερό κλοιό γύρω από την πόλι, για νά την προσβάλλουν συγχρόνως απ' όλες τις πλευρές. Αυτό ήταν τό σχέδιό τους.

Έτσι λίγα μέτρα τους χωρίζουν από τους ύπερασπιστάς του Λεωνιδίου.

Τά παλληκάρια του Λεωνιδίου κάθονται μέσα στα φυλάκια τους χωρίς νά διασθάνονται τί γίνεται γύρω τους, και αί σκοποί των φυλακίων παρακολουθούν άγρυπνοι την περιοχή τους μή τυχόν διακρίνουν καμμιά σιλουέττα ή άκούσουν ύποπτη κίνηση.

Τό σκοτάδι είναι πυκνό και ή ήσυχία της νύχτας διακόπτεται από τό θρόισμα των ξερών φύλλων των δένδρων, που τό παγωμένο χειμωνιάτικο αέρακι παρασύρει κυλώντας τα πάνω στο χώμα. Ένας σκύλος στο βάθος του χωριού ουρλιάζει με πόνο, λές και προσισθάναται ό δόλιος τό κακό.

Και ξάφνου νά! Μιά λάμψη, ένας κρότος από μπαζούκας. Αυτό ήταν όλο. Η ήσυχία της παγερής χειμωνιάτικης νύχτας έφυγε βιαστική. Οί σκοποί παίρνουν θέσι και δίπλα τους σαν άστραπή φθάνουν και αί ύπόλοιποι άνδρες των φυλακίων. Η μάχη έχει άρχισει. "Όπλα, χειροβομβίδες, αυτόματα, έλμιοι, φωμές, ουρλιά-

λά και έγγυς άφ' ενός της θαλάσσης και άφ' έτέρου του Ιράκ, όπου σταθμεύουν, ως γνωστόν, βρετανικά στρατεύματα. Καθ' ήν στιγμήν γράφονται αί παρούσαι γραμμάι, αί πληροφορία περί συγκεντρώσεων ρωσικών μηχανοκινήτων δυνάμεων εις τά βόρεια σύνορα του Ιράν είναι άκόμη εις τό στάδιον των φημών. Φρονούμεν δέ ότι είτε, όπερ μάλλον άπίθανον, παραβιασθούν τά σύνορα ταύτα, είτε, όπερ ουδόλως άδύνατον, έπεκταθούν αί άπεργιακαί και άλλαι ταραχαί, ούτως ώστε ή χώρα νά περιέλθη έσωθεν εις άναρχίαν άν μη και εις κακάς χείρας, βρετανικά άγήματα θά κινηθούν προς προστασίαν των έγκαταστάσεων. Πείθει περί τούτου και τό προηγούμενον της διά πάν ένδεχόμενον βρετανικής κατοχής του γειτονικού λιμένος του Μπουσίρ τό 1915, όποτε μάλιστα ή Ρωσία ήτο άκόμη εις τό φίλιον στρατόπεδον.

Γνωρίζομεν όλοι ότι περισσότερον και από την έθνογραφίαν, και από την δημογραφίαν, και από τό αίσθημα, διέπουν, άλλοίμονον!, την πορείαν των έπιγείων αγώνων (με αιώνας έξάίρεισιν την αιώνας Έλλάδα) οί οικονομικοί λόγοι. Και όπως εις άλλο μας σημείωμα αφήκαμεν νά έννοηθή ότι είναι φύσει και θέσει άδύνατον νά επιτρέψη ή Άμερική την έπ' άπειρον παράτασιν μιås παγκοσμίου έκκρε-

μότητος, που ζημιώνει την διάθεσιν και επέκτασιν της παραγωγής της, και συνεπώς την διατήρησιν και ύψωσιν της βιωτικής στάθμης του Λαού της, έτσι και επί του προκειμένου άδυνατούμεν νά φαντασθώμεν ότι θά άφεθή, έρμαιον εις τόν αντίπαλον, μία περιοχή, που όχι μόνον είναι ή κυριωτέρα ίσως, διά των πετρελαίων της, κλεις ενός μέλλοντος πολέμου, αλλά και έκπροσωπεί, άσχέτως ειρήνης ή πολέμου, συμφέροντα εκατομμυρίων λιρών. Ηδη αί εκ της πτώσεως των μετοχών της Άγγλοϊράνιαν έπελθούσαι εις τάς διεθνείς χρηματαγοράς ζημιαί είναι τεράστιαι.

Δέν είναι σήμεραν καιρός νά φοβηθώμεν ότι εκ της νέας κρούσεως θά επέλθη γοργά άνάφλεξις. Άλλ' όσον και άνό αγών που άνάφανδόν πλέον ήρχισε την 7ην Μαρτίου είναι άκόμη ψυχρός γεγονός είναι ότι είναι σοβαρώτατος βασιικός. Καί, έστω και ως συνήθως άργά, τό άντελήφθησαν άνευ ουδεμιås άμφιβολίας οί Σύμμαχοι. Καί ή προσοχή των έστράφη προς τά εκεί με την δέουσαν έντασιν.

Έκ τούτου δέν έπεται ότι πρέπει νά χαλαρωθή και ή άλλαχοδύ επαγρύπνησις. Ο έχθρός είναι πολυμήχανος, δόλιος και άδιστακτος εις τάς πονηράς του μεθόδους. Και χρειάζονται τά εκατοντά μάτια του πανόπτου Άργου διά νά φραροούν όπως μή ή υποβόσκουσα εις Ιράν φλόξ άναπηδήση έξαφνα άλλαχόθεν.

(Άναδημοσίευσις)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

σματα πλημμυρίζουν τὸν ἀέρα.

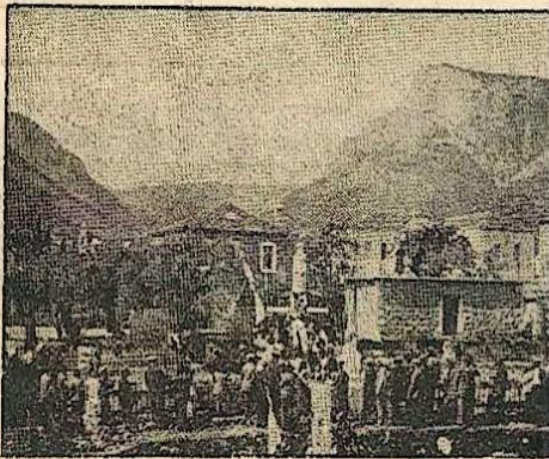
Οἱ σφαῖρες σφυρίζουν, καθὼς τρέχουν διαστικῆς στὸν ἀέρα, τὰ βλήματα τῶν ἔλμων ξεφυσῶν, καθὼς πέφτουν σὰν φυσητῆρες σιδηρουργείων, τὰ φωτιστικά λάμπουν σὰν φεγγάρια στὸν οὐρανὸ τοῦ χωριοῦ καὶ δὲν ἀφήνουν τὸν ἐχθρὸ νὰ κινήται ἀθέατος.

Καὶ ἀπὸ πέρα μακρῶς, στ' ἀνοιχτὰ νερά, στέκει ἄγρυπνος φρουρὸς τὸ πολεμικὸ, ποὺ μὲ τὸ εὐστοχο πῦρ του σφυροκοπεῖ τὶς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἔχουν ἐξαπολύσει λυσσαλέα ἐπίθεσι μὲ ὄλες τὶς δυνάμεις, ποὺ διαθέτουν, βάζουν τὶς γυναῖκες, ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦν νὰ οὐρλιάζουν, γιὰ νὰ σκερπίσουν τὸν πανικὸ στὸν πληθυσμὸ. Ἀλλὰ οἱ ὑπερασπιστὰι τοῦ Λεωνιδίου ἀμύνονται γενναῖα καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν, ἐκτὸς ἐὰν πεθάνουν ὅλοι.

Τὰ μπαζούκια κτυποῦν τὸ ἓνα πάνω στ' ἄλλο τὸ φυλάκιο τοῦ Μύλου καὶ ὅταν σκοτιώνονται καὶ τραυματίζονται οἱ ἥρωες τοῦ φυλακίου, τότε σταμάτησε κάθε ἀντίστασις ἀπὸ κεῖ μέσα.

Οἱ συμμοριτὰι νόμισαν, πὼς αὐτὸ ἦταν ὄλο, καὶ μὲ φωνές, μὲ ὄλμους, μὲ μυδράλλια καὶ ὄπλα κτυποῦν καὶ προχωροῦν, καταλαμβάνοντας τὰ πρῶτα σπίτια πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὴν Μητρόπολι. Γιὰ νὰ προκαλέσουν σύγχυσι, κτυποῦν τὶς καμπάνες τῆς ἐκκλησίας, φωνάζουν μὲ χιωνὰ προτρέποντας τοὺς κατοί-

Τὸ Κεντρικὸν τμήμα τῆς πόλεως τοῦ Λεωνιδίου.
Στὸ βάθος τὰ βουνὰ τοῦ Πάρνωνος.

κους νὰ σταματήσουν τὴ μάχη, τάζοντάς τους ἀξιώματα.

Μὰ αὐτὰ δὲν λυγίζουν τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Οἱ γυναῖκες κουβαλοῦν, ὅπου χρειάζονται πυρομαχικά καὶ οἱ ἄνδρες μένουν στὶς θέσεις τους. Ὅλοι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πέσουν μέχρις ἐνὸς παρὰ νὰ παραδώσουν τὸ χωριὸ στοὺς συμμοριτῆς.

Ἡ Μάχη μαίνεται. Πιέζουν μὲ τὶς δυνάμεις των τὰ φυλάκια καὶ τὴν μία ἐπίθεσι ἀκολουθεῖ ἄλλη. Μὰ ὅλα τὰ φυλάκια κρατᾶνε. Ἐνισχύσεις ἀπὸ πολῖτες καὶ στρατιῶτες φθάνουν πρὸς τὶς ἐκκλησιάς τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἐκεῖ γίνεται τὸ θαῦμα.

Στὴν ἀντεπίθεσι τῶν ἡρωϊκῶν ὑπερασπιστῶν τῆς πόλεως οἱ ἀντάρτες χάνουν τὴν συνοχή τους, τὴν δυνάμει των, σαστίζουν καὶ.....γυρίζουν τὶς πλάτες.

Τώρα ἀρχίζει ἡ γενικὴ ἀντεπίθεσις τῶν φυλακίων καὶ οἱ κατασαπλιάδες χάνονται στὰ ρέματα καὶ τὶς χαράδρες. Φεύγουν καὶ ἀκόμα φεύγουν.

Ἡ Παναγία, ἡ Ἐλινα, ἡ προστάτις τοῦ Λεωνιδίου, ἔκαμε τὸ θαῦμά της. Τὸ Λεωνιδιον εἶναι ὑπερήφανον γιὰ τὰ παλληκάρια του, ποὺ τὸ ἔσωσαν. Ἔτσι γλύτωσε τὴ σφαγὴν, τὴ λεηλασίαν καὶ τὴν ἀτίμωσι. Εἶναι ὑπερήφανο, γιὰτὶ χάρισε τὴν πρώτη στρατιωτικὴ νίκη στὸ ἔθνος.

Λίγες ὥρες ἀργότερα, κοντὰ στὸν Ἁγ Βασίλειο Γλυπίας, συνήντησαν τὰ ἀνθρώπινα αὐτὰ σωματικά καὶ ψυχικάρῃ δυνάμεις καταδρομῶν καὶ τοὺς ἐπέφεραν τεράστιες ἀπώλειες.

Ἔτσι κατέρρευσε τὸ ἀντάρτικο στὸν Πάρωνα, ποὺ πρᾶγμα ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχὴ τῆς καταστροφῆς τοῦ συμμοριτισμοῦ στὴν Πελοπόννησο.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Λεωνιδίου, ἄγνοι καὶ τίμοι πατριῶτες, θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους εὐτυχισμένο, γιὰτὶ ἔκαμαν τὸ καθήκον τους.

Καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Λεωνιδίου, σκορπισμένα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ στὰ ξένα, μιλοῦν ὑπερήφανα γιὰ τὴν γενέτειρά τους.

ἩΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ἥλιο ἐπρομηνοῦσε
τῆς αὐγῆς τὸ δροσᾶτο ὕστατο ἀστέρι,
σύγνεφο, καταχνιά δὲν ἐπερνοῦσε
τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη
κι' ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργοφουσσοῦσε
τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι,
ποῦ λές καὶ κέει μὲς στῆς καρδιάς τὰ φύλλα
γλυκεῖα ἢ ζωῆ, κι' ὁ θάνατος μαυρίλα.
Χριστὸς Ἀνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόρες,

ὄλοι, μικροί, μεγάλοι ἐτοιμαστῆτε
μέσα στίς ἐκκλησιᾶς τὶς διαφνοφόρες
μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχτῆτε
ἀνοιξτε ἀγκαλιᾶς εἰρηνοφόρες
μπροστὰ στοὺς ἀγίους καὶ φιληθῆτε,
φιληθῆτε γλυκὰ χεῖλη μὲ χεῖλη,
πέστε: Χριστὸς Ἀνέστη, ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΗΛΙΟΣ

Κάθε καλοκαίρι ό ήλιος τή χρυση κλωστή ξεπλέκει
καί κεντάει έδω τό ρόδο, τό αγιόκλημα παρέκει
καί τις άντηλιές ύφαινει με ύπομονή και τάξι,
με τό ξέφτι μιās άχτινας και με ρόδινο μετάξι.

Τό χειμώνα πιά δε βάζει ούτε βελονιά στα κλώνια·
σπάζουν και λυγοδιν στα φύλλα τα χρυσά του τα βελόνια
και ξεφτοδιν κι' οι άντηλιές,
και οι μαγικές του άχτινες, τυλιγμένες στα κλωνάρια,
γίνονται χρυσά κουβάρια
στις πορτοκαλλιές.

Τ. ΜΩΡΑ-Ι-ΤΙΝΗΣ

Ο Ι Δ Υ Ο

Οι δυό πιασμένοι σφιχτά άπ' τό χέρι
στού δάσους ήρθαν τ' άπόσκια μέρη·
για πάντα αγάπη και πίστη όρκίστηκαν
κι' άξαφνα σώπασαν και χωρίστηκαν.

Και τ' αγριολούλουδα τ' άνθισμένα,
και τα πουλάκια τα ταιριασμένα
ρωτά ένα τ' άλλο και συλλογίζονται :
« — Μ' άν αγαπιώνται, γιατί χωρίζονται ;»

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Λ Η Θ Η

Θά γύρω άπόψε κουρασμένη,
στού ύπνου την άβρη άγκαλιά.
Τίποτα πιά δεν με δένει
με τα σγουρά σου τα μαλλιά.

Τα μάτια σου θα λημονήσω,
τοψ έρωτα ποδναι σαϊτιές.
Θέλω γλυκά ν' άποκοιμήσω
τις πίκρες μου και τις χαρές.

Θά γύρω άπόψε κουρασμένη
τόν ύπνο άχόρταγα να πιώ.
"Αχ, έτσι ως θάμαι ξαπλωμένη,
να μη μεταξυπνούσα πιό...

Δ. ΖΕΥΓΩΛΗ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΤΑΞΙΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ

Τό Υπουργείον 'Εθνικής 'Αμύνης διά τής
ύπ' αριθ. 71)28-2-51 'Εγκυκλίου διαταγής του
προεκήρυξε διαγωνισμόν διά την κατάταξιν 60
έθελοντών τεχνιτών Διαβιβάσεων, ήτοι:

Τεχνιτών τηλεπικοινωνίας	40
Ειδικών Χειριστών	5
Χειριστών 'Ασυρμάτου και γραμμών	15

Είς τόν διαγωνισμόν δύνανται να λάβωσι μέ-
ρος ιδιώται, εκπληρώσαντες τās στρατιωτικές των
ύποχρεώσεις ή μη εκπληρώσαντες ταύτας και
διατελούντες νομίμως έκτός του Στρατεύματος,
δι' οινδήποτε λόγον πλήν του τής υγείας.

'Η αναληφθησομένη έθελουσία ύποχρέωσις
ύπό των καταταχθησομένων θα είναι πενταετής.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ:

α) Γραμματικά γνώσεις άποφοίτου γυμνα-
σίου ή άλλης ισότημου σχολής.

β) 'Ηλικία 18 έως 22 ετών συμπληρωμέ-
νων (έτη γεννήσεως 1929-1933 συμπεριλαμβανο-
μένων).

γ) 'Υγεία και άρτιμέλεια.

δ) Χρηστότης εις την ιδιωτικήν ζωήν και να
μη υπέχωσι συνεπειάς άνοποταξίας.

Διά τα εξεταστέα μαθήματα και τα απαιτού-
μενα δικαιολογητικά δύνανται οι ενδιαφερόμενοι
να λάβουν πληροφορίας παρά των κατά τόπους
Στρατιωτικών και Διοικητικών 'Αρχών, ως και
των τοιούτων τής Βασιλικής Χωροφυλακής.

Τα σχετικά δικαιολογητικά δέον να έχωσι
περιέλθει εις Κ.Ε.Δ. μέχρι τής 30ης 'Απριλίου
έ. έ.

* * *

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ

ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ

* * *

“ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΒΑΡΟΣ ΖΗΤΕΙ ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ...”

Π ρ ό σ ω π α :

ΕΚΕΙΝΗ
Ο ΚΥΡΙΟΣ

(Πριν λίγες μέρες δημοσιεύτηκε σέ άπογευματινή έφημερίδα — την αντιγράφουμε άκριβώς, όπως έχει, και πάρτε...βαθειά άναπνοή, παρακαλώ —ή παρακάτω άγγελία :

«Κύριος σοβαρός, 45 έτών, εύπαρουσίαστος, με σχετική μόρφωση, Έλλην, όμιλών Έλληνικά, Άγγλικά και Τουρκικά, μικροεμπορευόμενος, κερδίζων από 600.000 μέχρι 2 εκατομμύρια μηνιαίως, έχουν μικράν περιουσίαν 40 εκατομμυρίων, ήτοι ένα σπιτάκι έντός των Άθηνών και έμπόρευμα, άνευ οικογενειακών υποχρεώσεων, ζητεί εις γάμον δεσποινίδα ή χήραν ως σύντροφον τής ζωής του, 30—40 έτών, Έλληνίδα ή ξένην, εύπαρουσίαστον και με σχετική μόρφωση, άνευ τέκνων και οικογενειακών υποχρεώσεων, να μη καπνίζει, αυτός δεν καπνίζει, έξ Άθηνών ή έξ έπαρχίας, προτιμότερον μοδίστον με οικοκυρικήν μόρφωση, διπλωματούχον ή πρακτικήν, με σχετικήν ραπτομηχανήν, διά να ράπτη μόνον του σπιτιού της και όχι ξένα, και με τό δωμάτιόν της με έννοικοστάσιον ή και με δίχως δωμάτιον. Έγγυόμεθα σοβαρότητα και έχεμύθειαν. Γράψατε σχετικές λεπτομέρειας κλ π...»

Και Έκείνη έγραψε με όσο μπορούσε... σχετικές λεπτομέρειες. ‘Ο Κύριος, άλλο πού δεν ήθελε, δέχτηκε άμέσως. Κ’ έτσι ή μεγάλη μέρα έβασε: ‘Απόγευμα, 6 ή ώρα άκριβώς. Σ’ ένα κεντρικό ζαχαροπλαστείο. ‘Ο Κύριος, καθισμένος στό τραπέζάκι του, περιμένει με κάμποση άγωνία την άγνωστη... εύτυχία του. ‘Ενα λεξικό τής ‘Αγγλο-Έλληνικής γλώσσης, πού τό ξεφυλλίζει με κάποια νευρικήτητα αυτός, και τό πράσινο ταγεράκι, πού θα φορά ή εκείνη και λίγα άσπρα γαρύφαλλα άκόμα, πού θα κρατά ή στα χέρια της, θα σταθούν οί...μάρτυρες τής γνωριμίας τους. ‘Εκείνη, στίς 6 και 5’, μπαίνει μέσα μ’ άρκετό«τράκ» ή καύμενούλα, και ή ματιά της έπειτα από δυο-τρεις στιγμές πέφτει επί τέλους άπάντου καί... γαντζώνεται για καλά άπ’ τό λεξικό του. ‘Ολα πήγαν μία χαρά... Και νάτους τώρα, πού κάθονται μαζί).

Ο ΚΥΡΙΟΣ (Ικανοποιημένος άπ’ την δηλ έμφάνισί της και με ξεχωριστή εύγένεια): ‘Ωστε... ώστε ήρθατε λοιπόν. Σας εύχαριστώ.

ΕΚΕΙΝΗ (κάπως ταραγμένη): Ναι, βέβαια, στην άρχή, ξέρετε, ήμουν λιγάκι διατακτική, είπα μέσα μου :

Γιατί να σας γράψω; Πωπώ, τι έκαμα! Πού πάω; Τι άνθρωπο θα βρω; Άλλά σιγά-σιγά αρχίζω να συνηθίζω, ύστερα φαίνεστε τόσο καλός...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με καλόπιασμα): ‘Α, σας παρακαλώ, και σεις φαίνεστε πολύ καλή, ίσως όσο δεν περίμενα...

ΕΚΕΙΝΗ (χαριτωμένα): ‘Αλήθεια; (Με ύφος άγγελικό): Και να σκεφτή κανένας με τι τρόπο συναντηθήκαμε —ά, μη μου πήςτε τι θα λέτε αυτή τη στιγμή για μένα, πώς δέχτηκα έτσι άμέσως, χάρις σε μία άγγελία, νάρθη να σας βρω για να με παντρευτήτε! ‘Ω! είναι φοβερό! Πόσο θα πρέπει να έχω πέσει από τά μάτια σας!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ: ‘Οχι, σας βεβαιώ, δεν πέσατε διόλου, με συγχωρήτε... ‘Ισα-ίσα, πού έγώ είμαι ό μεγάλος φταίχτης, γιατί σας έφερα σε τέτοια δύσκολη θέσι... Πάντως ή ούσία είναι πώς...

ΕΚΕΙΝΗ (άμέσως με γοητεία): Πέστε μου σας έγραψαν κι’ άλλες;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (σάν πασσός): Μά έλαβα ως τώρα καμιά...όγδονταριά γράμματα.

ΕΚΕΙΝΗ (μ’ έκπληξούλα): Σοβαρά... Τόση μεγάλη ζήτησι, δεν τό φανταζόμουν ποτέ...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (σάν ήρωας): Ούτε γώ, αλλά βλέπετε οι περιστάσεις είναι τέτοιες, ή ζωή είναι δύσκολη, λιγοστέψανε κι’ οί άντρες, πολλές γυναίκες, προίκες δεν υπάρχουν, κι’ αν υπάρχουν, στό τέλος πέφτει...κανόνι και καταλαβαίνετε...(Γελάει όσο μπορεί συμπαθητικά).

ΕΚΕΙΝΗ (για να πάη με τό μέρος του γελάει κι’ αυτή): Πολύ σωστά! Τι νόστιμα, πού τά λέτε, είστε ύπεροχο!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με καμάρι): Βρίσκετε... (Μάτια με μάτια): Και σεις... έξαιρετική!

ΕΚΕΙΝΗ (γλυκά): ‘Ω, μεροί! Δέ μουπατε όμως, πώς συνέβη να διαλέξετε έμένα, μέσα από τόσες άλλες;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (έξυπνα): ‘Απλούστατα, ξεχώρισα τρεις-τέσσερις, κι’ άπ’ αυτές προτίμησα μονάχα...έσας! Διέκρινα άπ’ τό στρωτό κι’ άπαλό γράψιμό σας τη λεπτότητα, την ειλικρίνεια, τη μόρφωσί σας και πρό πάντων τη νοικοκυρικήν σας! Είμαι βέβαιος, πώς δεν έπεσα έξω!

ΕΚΕΙΝΗ (όλόγλυκα): Ούτε γώ για σας...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με ήλιθια έκφρασι άπ’ τη χαρά του): ‘Εκτακτά! Θαυμάσια! (Με προσοχή για τό...ψητό): Θα μου έπιτρέψετε τώρα, αν δεν έχετε καμιά αντίρρησι φυσικά, να προχωρήσουμε και στα...άπαραίτητα

ιδιαίτερά μας!

ΕΚΕΙΝΗ (με ούράνιο χαμόγελο): ‘Ασφαλώς! Είμαι όλόκληρη στη διάθεσί σας!

Ο ΚΥΡΙΟΣ: Σας εύχαριστώ. (Με τάκτι): Δεσποινίς ή...χήρα;

ΕΚΕΙΝΗ: Μάλλον... δεσποινίς!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ξεροκαταπίνοντας): Παρντόν, τι έννοείτε μ’ αυτό τό... μάλλον;

ΕΚΕΙΝΗ (με θάρρος): Θέλω να πώ πώς είμαι και...μαμά! Έχω ένα παιδι τεσσάρων χρόνων!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (άγριεμένα): Μαμά;! ‘Ε...έχετε παιδί;! Ναι, μα τότε δεν γίνεται! Έγώ τό έχω ξεκαθαρίσει αυτό τό ζήτημα στην έφημερίδα και είπα όρθά-κοφτά...

ΕΚΕΙΝΗ: Μά σταθήτε, δεν είναι δικό μου τό παιδί! (Μελοδραματικά): Είναι τής μακαρίτισσας τής χήρας άδελφής μου, τό άφησε δύο χρόνων, δεν υπήρχε κανένας άλλος, τό πήρα κοντά μου κι’ από τότε τό χρυσούλι μου με φωνάζει όλο μαμά!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (σαστισμένα): Ναι, πολύ συγκινητικά όλ’ αυτά, αλλά έγώ ξέρετε... τι είχα γράψει και δεν μπορού...

ΕΚΕΙΝΗ (όλόψυχα και προκλητικά): ‘Επαφίεμαι στό φιλεύσπλαχνα αίσθημάτ σας! Δεν φαντάζομαι νά-στε τόσο κακός για ένα άπροστάτευτο μικρό...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (πού τον έκοψε): ‘Οχι, φυσικά, δεν είμαι, τέλος πάντων, άφοδ’ ναί έσο... ‘Υποχωρώ, ως με φωνάζη και μένα μπαμπά!

ΕΚΕΙΝΗ (θερμά): ‘Ω! τι σπουδαίος άνθρωπος, πού είστε! Τι σπάνιος θησαυρός!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (εύχαριστημένα): Είμαι...είμαι! (‘Αμέσως): ‘Άλλες οικογενειακές υποχρεώσεις δεν υπάρχουν, δεν είν’ έτσι;

ΕΚΕΙΝΗ (μαλακά): ‘Εκτός άπ’ τη...μητέρα μου!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (κόκκαλο): Τι; Πώς;!!!

ΕΚΕΙΝΗ (σάν τραγούδι): ‘Αγια γυναίκα... Δέ βλέπει την ώρα να σας κάμη παιδί τη! Θα σας λατρέψη! Δέ ζη παρά γι’ αυτή την Ιερή στιγμή! Πιστέψτε με, πώς ή αδυναμία της θάστε μονάχα έσεί!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (άνω-κάτω): ‘Ας μου λείπη! ‘Αδύνατον! Σας συνεπάθησα, σας έξετίμησα, αλλά μη με παρεξηγήσετε, αν προσέχατε καλά στην άγγελία μου, θα βλέπατε πώς...

ΕΚΕΙΝΗ (με τσαχνιλιά): Μην είστε τόσο σκληρός... Μία μάνα είναι πάντοτε άπαραίτητη στό παιδιά της.. Θά μάς φροντίση, θά μάς κυττάξη, θά μάς πονέση... ‘Οχι! δε θέλω να φανταστώ ποτέ, πώς κάτω άπ’ τό

Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥ κ. Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΠΛΗΡΕΙΣ Ιστορικών περιπετειών υπήρξαν αί τύχαι όλων τών μεγάλων πόλεων, αί οποίαι έλαμπρύνθησαν εις δύναμιν και εις πολιτισμόν. 'Αλλ' ουδέμια έξ αυτών υπέστη τόσον τραγικάς συμφοράς, όσας ή μεγάλη «Θεσσαλονίκη» κατά τόν μακραίωνα βίον της. Σεισμοί, άσθένεια, πείνα και άκόμη έμφύλιοι σπαραγμοί πολλάκις έσάλευσαν τήν πόλιν. 'Αλλ' αί δεινότεραι περιπέτεια ήσαν αί Ιστορικάί της τύχαι. "Ολοι οί βάρβαροι λαοί, όσοι καθ' όλον τόν Μεσαιώνα, έφορμώντες ώς κύματα, δέν έπαυσαν νά κατακλύζουν τās Έλληνικάς χώρας, έπήρχοντο πρώτον κατά της Θεσσαλονίκης. Διότι ή μεγάλη πόλις «ήτο ή καρδιά της Έλληνικής Αυτοκρατορίας και κατείχε τώ μέσον της χώρας ταύτης» και ήτο ό προμαχών όλης της Εύρωπαϊκής Έλλάδος. Πρό τών γιγαντιαίων τειχών της Θεσσαλονίκης έθραύοντο τά πελώρια κύματα τών βαρβάρων, και όπως ή έλληνική φυλή, όμοίως και ή ένδοξος πόλις, μετά πᾶσαν συμφοράν άνηγείρετο πάντοτε θαλερά και άκμαία. Παρέχει λοιπόν ή ιστορία της Θεσσαλονίκης έν μικρογρα-

φία πιστήν τήν Ιστορικήν εικόνα τών τυχών, τών συμφορών, αλλά και της δόξης του όλου Μεσαιωνικού Έλληνισμού. 'Η μεγάλη Ιστορική σημασία της αρχίζει από τὰ πρώτα έτη του Χριστιανισμού. Και αί μεγάλα Ιστορικά τύχαι λαμπρύνουν αυτήν καθ' όλην τήν μακράν μεσαιωνικήν περίοδον.

Είς τήν Θεσσαλονικήν τώ πρώτον μεταξύ του 50 και 54 μ. Χ., διαβάς από τήν 'Ιερουσαλήμ εις τήν Εύρώπην, κηρύττει τώ νέον σωτήριον κήρυγμα ό 'Απόστολος Παύλος. 'Ο βίος εις τήν πόλιν ήτο έκλελυμένος, όπως βλέπομεν εις τās «πρός Θεσσαλονικείς» έπιστολάς του 'Αποστόλου. 'Η λατρεία της πολυθείας ήτο τώ όλιγώτερον, διαβόητος δέ ήτο ή λατρεία τών Καβείρων, συνδυαζομένη με διαφόρους τελετάς και δεισιδαιμονίας. Ποικίλα θεάματα, όχι πάντοτε άψογα, διεσκέδαζον τούς κατοίκους. Φωτίζει τότε τήν πόλιν ό 'Απόστολος με τώ νέον φώς και ίδρύει τās πρώτας χριστιανικάς κοινότητας. Κατά τούς μεγάλους διωγμούς τών Χριστιανών πολλοί έλαβον εις τήν Θεσσαλονικήν

εύγενικό σας αυτό πρόσωπο κρύβεται ή... αντίπαθεια κι' ό παραλογισμός για τήν αγαπημένη μου μητερούλα! Πέστε μου άμέσως, πώς κάματε λάθος, πώς έχω δίκιο, πώς θάναι και για σας μια μεγάλη χαρά και εύτυχία...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (νόκ-άουτ): "Έκαμα λάθος!... Έχετε δίκιο!... Θάνα... θάνα!...

ΕΚΕΙΝΗ (πάλι θερμά): "Ω! τι θεία καρδιά, πού έχετε! Πόσο είμαι υπερήφανη για σας!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (λιγωμένος): Κ' έγώ! Κ' έγώ! (Άμέσως): Καπνίζετε;

ΕΚΕΙΝΗ (με άφέλεια): Για νά είμαι ειλικρινής, δυστυχώς ναί. Δυο πακέτα τήν ήμέρα!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με φωνή): Τι έκανε λέει!

ΕΚΕΙΝΗ (με άναστεναγμό): Φταίνε τὰ βάσανα και οί στενοχώριες, αλλά σας δίνω τώ λόγο μου μετά τώ γάμο μας, νά τώ κόψω!

Ο ΚΥΡΙΟΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ και μου κάνει έντύπωση, γιατί έγώ σ' αυτό τώ ζήτημα υπήρξα πολύ σαφής. Δέ θά επιτρέψω ποτέ στόν έαυτό μου νάχω πλάι μου ένα... φουγάρο! Μάλιστα δεσποινίς μου!...

ΕΚΕΙΝΗ (με χαδιάρικη ματιά): Νά μείνετε ήσυχος και δέν πρόκειται νά ξανακαπνίσω πιά!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (αίχμαλωτισμένα):

Θαυμάζω τή θέλησί σας, μπράβο σας! Είστε ένα άξιολάτρευτο πλάσμα! (Άμέσως πάλι): Ξέρετε νά ράβετε;

ΕΚΕΙΝΗ: Μμμ, τὰ κουτσοκατάρνω!

Ο ΚΥΡΙΟΣ: "Ασχημο κι' αυτό! Τουλάχιστον έχετε... ραπτομηχανή;

ΕΚΕΙΝΗ (σπαραξικάρδια): "Αχ... είχα... τρεις: τού χεριού, τού ποδαριού και τού ηλεκτρικού! "Ας όψεται όμως εκείνη ή καταραμένη... κατοχή, πού άναγκάστηκε νά τις πουλήσω όλες!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (άπό κεραμίδα σε κεραμίδα): Ναί, βέβαια, ύπομονή! Αυτά έχει ό κόσμος. (Και πάλι, δίχως καμιά δρεξί): Τώ δωμάτιο, πού μένετε είναι με τώ... 'Ενοικιοστάσιο;

ΕΚΕΙΝΗ: Μπᾶ! Ποδ τέτοια τύχη, Προχτές μάλιστα—τὰ τέρατα!—μάς κάμανε... έξωσι και τώρα μένουμε σ' ένα παλιοξενοδοχείο!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (στεγνά και χωρίς ζωή πιά): Δηλαδή, σά νά λέμε... όλα τὰ κουτσα, στραβά κι' άνάποδα!

ΕΚΕΙΝΗ (άμέσως, τρυφερά): "Ω! εύτυχώς, πού έχετε σας ένα σπιτάκι μέσα στην 'Αθήνα κι' έτσι θά βολευτούμε όλοι μας μια χαρά!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (πού αρχίζει τώ δικό του... χάλι): Τι σπιτάκι... ό λόγος τώ λέει... ένα δωμάτιο είναι σάν... άπο-

θήκη! Κι' αυτό χωρίς πόρτες και παράθυρα! Ούτε είναι και καλά-καλά δικό μου!...

ΕΚΕΙΝΗ (με έλπίδα): 'Υπάρχει και τώ... έμπόρευμα...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με ζαλάδα): Ναί, δέ λέω... Μά τι νά σοῦ κάμη κι' αυτό; "Έχουνε πέσει κι' οί τιμές. Είνε γιομάτη κι' ή αγορά από τσιμπιδάκια!

ΕΚΕΙΝΗ (ό,τι πετύχει): Πάντως κερδίζετε αρκετά, σας φτάνουν αυτά, 600 χιλιάδες μέχρι δύο εκατομμύρια τώ μήνα... Θά κάμουμε αίματηρές οικονομίες!...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ένώ κρατάει τώ κεφάλι του για νά μη πέση): "Α, ναί, σωστά! Πόσες φορές όμως δέ βγαίνουμε τ' άφιλότημα!.. Πέφτω και στις 200 χιλιάδες! Μ' έχει φάει ό άναθεματισμένος ό συναγωνισμός!

ΕΚΕΙΝΗ (ή τελευταία της... σωτηρία): Κι' έχετε τόση μύρφωση, μιλάτε... 'Ελληνικά, 'Αγγλικά, Τουρκικά...!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (σά... τενεκές): "Ε, όσο νάνα, όχι... ναί, δηλαδή νά ποθμε... (Πού δέν κρατιέται άλλο· μ' άπόφασι): Ξέρετε κάτι, αγαπητή μου δεσποινίς;

ΕΚΕΙΝΗ (χαμένα): Τι;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ένώ σηκώνεται άπ' τή θέσι του): Πατήσαμε και οί δυο στην... πήττα! 'Αντίο σας!!!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

τόν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, ἐνδοξότατον δὲ κατέστη τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, τὸ ὁποῖον ἤσκησεν ἀπέραντον ἐπίδρασιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων καὶ ἀνεδείχθη, μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων, αὐτὸ τὸ θεμέλιον τοῦ ὅλου ἱστορικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς πόλεως.

Ἐν μέσῳ τῶν τραγικῶν συμφορῶν τῆς πόλεως, ἐν μέσῳ τῶν εἰρηνικῶν περιόδων τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς εὐτυχίας, εἰς εἶναι ὁ θεμελιώδης χαρακτήρ τοῦ βίου τῆς, πολεμικοῦ καὶ εἰρηνικοῦ, εἶναι ἡ ἀληθὴς θεοσέβεια τῶν γνησίων βυζαντινῶν ψυχῶν τῶν κατοίκων τῆς, καὶ ἰδιαζόντως τὸ αἶσθημα τῆς βαθείας λατρείας πρὸς τὸν πολιοῦχον, τὸν Ἁγ. Δημήτριον. «Μὲ ἰδρώτα ἐπὶ γενεᾶς γενεῶν, μὲ τὸ αἷμα τῆς τιμίας πλευρᾶς τοῦ ἐθεμελίωσεν ὁ ὑπερένδοξος Μεγαλομάρτυρ ἀσάλευτον τὴν πίστιν εἰς τὴν πόλιν του»,—λέγει τὸ παλαιὸν βιβλίον τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου. Καὶ ἡ θεμελίωσις αὕτη τοῦ ἱστορικοῦ χαρακτήρος τῆς πόλεως συμπίπτει μὲ τοὺς πρώτους δεινοὺς σάλους, τοὺς ὁποίους ὑπέστη ἐπὶ δύο καὶ πλέον αἰώνας, τὸν ἄ' μέχρι τοῦ η', τοὺς πολέμους ὄχι τῶν Σλάβων, ὡς κακῶς συνήθως λέγεται, διότι οἱ Σλάβοι οὐδέποτε κατήλθον πολυπληθεῖς, ἀλλὰ τῶν Ἀβάρων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιοῦν καὶ Σλάβους εἰς ὑπηρετικὰς κυρίως ἐργασίας.

Ὁ σπόρος τῆς ἀληθοῦς πίστεως, τὸν ὁποῖον ἔρριψεν εἰς τὴν πόλιν ὁ Παῦλος, ἀπέδωκε πλουσιώτατον καρπὸν. Ὁ Δημήτριος μὲ τὸ μαρτύριόν του μέγαν κατέβαλεν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. Καὶ ἔρχεται κατόπιν σειρά εὐσεβῶν ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ἀκόμῃ περισσότερον ἐστερέωσαν τὴν φήμην τῆς Θεσσαλονίκης ὡς πόλεως κατ' ἐξοχὴν χριστιανικῆς, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Βυζαντινὸν συγγραφέα τοῦ Ἰ' αἰῶνος Ἰωάννην Καμενιάτην, διετήρησε μέχρι τέλους τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσεβείαν «καθαράν καὶ ἀκίβδηλον». Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν κατήγοντο, ὡς ἐξηκριβώθη ὀριστικῶς πλεον, οἱ μεγάλοι ἱεραπόστολοι, οἱ ἀδελφοὶ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, οἱ ὁποῖοι διέδωσαν τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὸ βαρβαρικὸν χάος τῶν σλαβικῶν ἐθνῶν. Ἀνήκον εἰς καλὴν οἰκογενεῖαν ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους, τοῦ Λέοντος Δρουγγαρίου, ἐμαθήτευσαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πλησίον τοῦ Λέοντος τοῦ Μαθηματικοῦ καὶ τοῦ μεγάλου Φωτίου, τοῦ ὁποίου ἔπειτα ὁ Κύριλλος ἐγίνε βιβλιοφύλαξ καὶ χαρτοφύλαξ. Ἄν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Κύριλλος ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ κατόπιν αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Γ', νέος ἄρα ἐξαιρέτου οἰκογενειακῆς προελεύσεως, ἔχομεν ἀμέσως ἀπόδειξιν τῆς οἰκογενειακῆς εὐγενείας τοῦ Θεσσαλονικέως. Ἐνωρὶς ὁ Κύριλλος γίνεται καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως—εἰς τὴν περίφημον σχολὴν τῆς Μαγναύρας—ἐνωρὶς ἐπίσης εἰς ἡλικίαν μόλις εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν, τῷ 852, στέλλεται πρέσβυς εἰς τὴν Βαγδάτην πρὸς τοὺς Ἀραβας, ὡς γνώστης τῆς ἀραβικῆς γλώσσης. Αἱ μελέται εἴλκυον τὸν

Κύριλλον καὶ διὰ τοῦτο, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Βαγδάτης, καταφεύγει εἰς μονὴν τῆς Βιθυνίας, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐτὰς ἀπερίσπαστος. Ἐκεῖθεν ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ ἐκ νέου τὸ κράτος καὶ στέλλεται εἰς τὴν Κριμαίαν πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Χαζάρων, ὁ ὁποῖος εἶχε ζητήσῃ ὁδηγὸν καὶ διδάσκαλον τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Σαρακηνῶν, διαδιδόντων ἐκεῖ τὰς θρησκευτικὰς τῶν διδασκαλίας. Ὁ Κύριλλος ἔμεινεν ὀλίγα ἔτη εἰς τὴν Κριμαίαν, ἔμαθε τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν τῶν Χαζάρων, ἀπέκτησε μεγάλην ἐπιβολὴν καὶ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν φιλίαν αὐτῶν πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ εἰς τὴν ἀπόλυσιν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων.

Νέα τιμητικὴ ἀποστολὴ θὰ ἀνατεθῇ μετ' ὀλίγον εἰς τὸν Κύριλλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Μεθόδιον. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Μοραβίας Ραστιλάβος, μὴ θέλων νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Γερμανῶν ἐπισκόπων ἢ παρὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἀποστόλους τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τὴν χώραν του, ἀποτείνεται εἰς τὸ Βυζάντιον. Τὸ ἔργον ἀνέλαβον οἱ Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐπιβολὴν ἀληθινῶν ἀποστόλων. Ὁ Κύριλλος ἐμελέτησεν τὴν εἰσαγωγὴν ἀλφαβήτου προσηρμοσμένου εἰς τὴν Σλαβωνικὴν, ὅπως λέγεται ἡ παλαιὰ Σλαβικὴ γλῶσσα, καὶ πρὸς τοῦτο ἐξέλεξε τὸ μικρογράμματον ἑλληνικὸν ἀλφάβητον τῶν χρόνων ἐκείνων, ἀλλὰ προσέθεσε καὶ ὅσα ἄλλα γράμματα πλὴν τῶν ἑλληνικῶν ἀπῆται ἢ προφορὰ τῆς Σλαβωνικῆς. Βραδύτερον δὲ τὸ ἀλφάβητον ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἑλληνικὴν μεγαλογράμματον γραφὴν καὶ ὠνομάσθη Κυρίλλειον. Οἱ δύο ἀδελφοί, ἐγγραμματίσαντες τὴν Σλαβωνικὴν, μετέφρασαν εἰς αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ λειτουργικὰ βιβλία ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς.

Πιθανῶς οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς, μεταβαίνοντες εἰς Μοραβίαν, διήλθον διὰ Βουλγαρίας, ὅπου θὰ παρέμειναν ὀλίγον καὶ θὰ παρώτρυναν τὸν Βόριν νὰ δεχθῇ τὸν Χριστιανισμὸν. Ἑλληνες μοναχοὶ πρό τῶν Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν καὶ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀργότερον Σλάβοι μαθηταὶ τοῦ Μεθοδίου διέδωσαν τὸν Χριστιανισμὸν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀνέπτυξαν μεγάλην δραστηριότητα εἰς τὴν Μοραβίαν, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισεν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, διὸ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου (869) διώρισεν τὸν Μεθόδιον ἀρχιεπίσκοπον Μοραβίας καὶ Παννονίας. Ὁ Μεθόδιος ἔδειξε σθένος εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐναντίον τῆς ἀντιδράσεως τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Μοραβίαν καὶ ἐμόρφωσε πληθὸς μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς νοτίους Σλαβικὰς χώρας συνετήρησαν καὶ διὰ μεταφράσεων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνέπτυξαν τὸν Χριστιανισμὸν. Τὸ κοσμοϊστορικὸν ἔργον τῶν Θεσσαλονικέων συνετελέσθη.

Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Θεσσαλονικῆς δὲν ἐξαντλεῖται εὐκόλως καὶ θὰ χρειασθῇ νὰ ἐπανέλθωμεν, ὅταν δοθῇ ἄλλη εὐκαιρία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΩΣ

(Άρθρον του Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ ΝΤΑΓΚΛΑΣ)

Ἄνῃκω εἰς τὴν σχολὴν, ποὺ πιστεύει, ὅτι αἱ Ἡνω-
μέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ βοηθήσουν
εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐπιθέσεως, ὅπουδῆποτε τοῦτο
εἶναι δυνατόν. Θὰ πράξωμεν τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον, πρῶ-
τον, ὅτι τὰ ἄλλα ἔθνη θὰ συμμετάσχουν ἐπαρκῶς μεθ'
ἡμῶν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν, καὶ δεύτερον, ὅτι τὰ
μέρη, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐπιθέσεις ἢ ὑπάρχει φό-
βος νὰ γίνουσι, θὰ εἶναι προσιτὰ εἰς τὰς δυνάμεις μας.

Εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἰδέας αὐτῆς, διότι πιστεύω,
ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι ἀδιαιρετος καὶ διότι πιστεύω, ὅτι ἐάν
ἡ ἐπιθεσις, ἰδίως κομμουνιστικοῦ τύπου, ἀφεσθῇ νὰ ἐπι-
τύχη, θὰ ἐκσχύσῃ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιτιθεμένων καὶ
θὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ δι' ἄλλας ἐπιθέσεις.

Δὲν πιστεύω εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν λόγιον ἐπιθετι-
κῶν διαθέσεων, ἀλλὰ διότι ἐπιθυμῶ νὰ θριαμβεύῃ τὸ
κράτος τοῦ νόμου. Ἐπιθυμῶ, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι
καὶ αἱ χώραι δυναθῶσι νὰ ζήσουν σχετικῶς ἀσφαλῆς
ἀπὸ ἐπιθέσεις, ἀπολαύσουσι ἐλευθερίαν καὶ δικαιοσύνην
καὶ ἐπιδοθοῦν εἰς εἰρηνικὰ ἔργα. Θὰ ἤθελα, ὅπως αἱ Ἡ-
νωμέναι Πολιτεῖαι λάβουσι τὴν θέσιν των, ὡς τὸ ἰσχυ-
ρότερον ἔθνος τοῦ κόσμου, ἐξακολουθήσουσι νὰ ἡγού-
νται τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν, καίτοι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐ-
πιβάλω τὰς ἀντιλήψεις μου εἰς οἷονδῆποτε, ὅσον καὶ ἂν
εἶναι ἄξια λόγου αἱ ἐπιδιώξεις αὐταί. Πιστεύω, ὅτι τε-
λικῶς ἡ ἀσφάλεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαρτᾶται
ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴν ἐνὸς κόσμου ζῶντος ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ
ὅτι ἡ προσωπικὴ μας ἀσφάλεια, ὅπως καὶ ἐκεῖνη ἄλλων
ἔθνων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς ὅ-
λα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν δύνανται μόναι των ν'
ἀνισταθοῦν εἰς ἐπιθέσεις εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον.
Καὶ ἄλλα μὴ κομμουνιστικά ἢ πρέπει ν' ἀναλάβουσι
μέρος τοῦ φορτίου. Ἡ ὕψ' ἡμῶν ἐνθάρρυνσις μᾶς τοι-
αύτης βοηθείας, διὰ τῆς ἰδικῆς μας προθυμίας ν' ἀντι-
σταθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθεσιν, θὰ ἦτο πολὺ καλυτέρα πα-
ρὰ ν' ἀφήσωμεν τοὺς κομμουνιστὰς νὰ κατακτήσουσι ὀ-
λόκληρον τὸν κόσμον, ἔστω καὶ ἂν μείνῃ ἐλεύθερον τὸ
Δυτικὸν Ἡμισφαίριον. Ἐάν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ
πολεμήσωμεν ἐναντίον τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, θὰ προ-
ετίμων νὰ εἶχομεν συμμάχους μαζὶ μας.

Δὲν ὀφείλει πλέον νὰ συζητῶμεν ποῖος θὰ ἔχη τὴν
εὐθύνην ἐνὸς νέου πολέμου.

Μετὰ τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον αἱ Ἡνωμέναι
Πολιτεῖαι ἐμείωσαν τὰς ἐνόπλους αὐτῶν δυνάμεις ἀπὸ
13 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν εἰς 1 1/2 ἑκατομμύριον καὶ διέ-
θετον μέχρι τῆς κομμουνιστικῆς ἐισβολῆς εἰς Κορέαν
μόνον 12 ἑλλειπεῖς μεραρχίας. Ἡ Ρωσία δὲν ἐμείωσε
τὰς δυνάμεις τῆς παρὰ μόνον κατὰ τὸ ἤμισυ καὶ σήμε-
ρον διαθέτει 175 μεραρχίας, αἱ ὅποια ἀντιστοιχοῦν πι-

θανῶς πρὸς δύναμιν 135 ἕως 140 Ἀμερικανικῶν Με-
ραρχιῶν.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προσεφέρθησαν νὰ κατα-
στήσουσι γνωστὸν τὸ μυστικὸν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας
εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον, συμπεριλαμβανομένης καὶ
αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ρωσίας, ὑπὸ τὸν ὄρον ἀσκήσεως διε-
θνοῦς ἐλέγχου, ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ πᾶσα χώρα ἀπὸ τοῦ
νὰ παράγῃ ἀτομικὰς βόμβας. Προσεφέρθημεν ἐπίσης νὰ
ἀχρηστεύσωμεν τὰς ἀτομικὰς μας βόμβας βάσει τῶν ἰ-
δίων ὄρων. Ἡ Ρωσία δὲν συνεφώνησε εἰς τὴν ἐφαρμο-
γὴν τοῦ διεθνοῦς αὐτοῦ ἐλέγχου.

Προσεπαθήσαμεν, μέσῳ τῶν Ἡνωμένων
Ἑθνῶν, νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἐνιαίαν δῦ-
ναμιν διὰ τὴν ἀμυναν ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων. Ἡ Ρω-
σία ἠρνήθη νὰ συνεργασθῇ. Ἡ Ρωσία παρέλυσε τὰ Ἡ-
νωμένα Ἔθνη διὰ τῆς χρησιμοπορήσεως τοῦ Βέτο 44
φορὰς, καὶ αὐτὸ πρὸ τῆς Κορεατικῆς κρίσεως.

Ἐβοηθήσαμεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν διεθνῶν ὑπηρε-
σιῶν διὰ τὴν πρόοδον τῶν εἰρηρικῶν ἔργων. Ἡ Ρωσία
ἠρνήθη τὴν συνεργασίαν τῆς.

Ἀπεγυμνώσαμεν ἑαυτοὺς τῆς ἀτομικῆς μας αὐ-
τοκρατορίας, δίδοντες ἐλευθερίαν εἰς τὰς Φιλιππίνας καὶ
ἐγκατελείψαμεν τὰ δικαιώματα ἐπεμβάσεως τῆς Κούδας.

Βάσει τοῦ Σχεδίου Μάρσαλλ προσεφέραμεν οἰκονο-
μικὴν βοήθειαν εἰς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, συμπερι-
λαμβανομένης καὶ τῆς Ρωσίας μετὰ τῶν δορυφόρων τῆς.
Ἡ Ρωσία ἔχει μόνον ἠρνήθη τὴν βοήθειάν μας, ἀλλὰ
ἀπηγόρευσε καὶ εἰς τοὺς δορυφόρους τῆς νὰ τὴν δεχθοῦν.

Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐπίστευον ἐπὶ μακρόν, ὅτι ἡ ὀλο-
κληρωτικὴ αὐτὴ δύναμις εἶναι καταδικασμένη, ἐκ τῆς
ἰδίας αὐτῆς φύσεως, νὰ μεταβληθῇ εἰς στρατοκρατου-
μένην χώραν, ἢ ὅποια ἀπειλεῖ νὰ ἐπεκταθῇ. Κατὰ τὸ
παρελθόν, ἐνεργούντες διὰ τῶν Ἡνωμένων Ἑθνῶν, ἡμι-
ποδίσσαμεν τὴν ρωσικὴν ἐπιθεσιν εἰς Περσίαν, εἰς τὰ
Δαρναδέλλια καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐνεργούντες ὁμοῦ μετὰ
τῶν συμμάχων μας Βρετανῶν καὶ Γάλλων ἡμποδίσα-
μεν τὴν κατάληψιν τοῦ Βερολίνου ὑπὸ τῶν Ρώσων.

Ἄπου ἀντετάξαμεν ἰσχὺν διὰ τὴν ἀμυναν ἐναντίον
τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως, οἱ Ρῶσοι ὑπεχώρησαν.

Τὸν παρελθόντα Ἰούκιον, ἐν τούτοις, αἱ δυνάμεις τοῦ
παγκοσμίου κομμουνισμοῦ, ἰσχυρῶς ὑποστηριζόμεναι ὑ-
πὸ τῆς Ρωσίας, ἐξαπέλυσαν στρατιωτικὴν ἐπιθεσιν κατὰ
μῆκος τῶν συνόρων τῆς Κορέας. Σήμερον ἡ Ρωσία ὑ-
ποκινεῖ τὴν μεγάλην τῆς δορυφόρον Κίναν νὰ ριψοκιν-
δυνεύσῃ ἔνασ γενικὸν πόλεμον. Ἐάν ἐκραγῇ πόλεμος, θὰ
ἔχη ὑποκινήθῃ ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ἔχι ὕψ' ἡμῶν.

Ὁ κίνδυνος, ποὺ ἀντιμετωπίζομεν, εἶναι ὀλοκληρω-
τικὸς κομμουνιστικὸς κίνδυνος. Αἱ σοβιετικά ἐπιτυχία
ἀποδεικνύουν, ὅτι κινδυνεύουν οἱ ἀδύνατοι καὶ ἔχι οἱ ἰ-

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Τοῦ Ὑποδ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
Καθηγητοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν

Β'.

Στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας εἶδαμε, πὼς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ψυχολογικοῦ ὕλισμοῦ εἶναι σαθρά καὶ ἀστήρικτα. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ θὰ ἰδοῦμε, πὼς ἡ νεώτερη ψυχολογία δὲν περιορίζεται μόνον στὴν κριτικὴ καὶ στὸ ἀρνητικὸ γκρέμισμα τοῦ ψυχολογικοῦ ὕλισμοῦ, μὰ ἐπὶ πλέον μᾶς φέρνει καὶ θετικὰ ἐνδείξεις, πού δείχνουν στὸν ἀπροκατάληπτο ἐρευνητὴ, πὼς μέσα στὸν ἄνθρωπο, ἐκτὸς ἀπ' τὸ σῶμα, ὑπάρχει κι' ἓνας ἄλλος καὶ πνευματικὸς παράγων.

α) Πρῶτα-πρῶτα εἶναι φανερὴ ἡ διαφορὰ, πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ ὕλικά καὶ στὰ ψυχικά φαινόμενα. Ἐνῶ τὰ ὕλικά πράγματα καὶ φαινόμενα ἔχουν ἔκτασι, μορφή, μέγεθος, βάρος καὶ εἶναι χωρητὰ, σταθμητὰ καὶ μετρητὰ, ἀντιθέτως τὰ πνευματικὰ φαινόμενα εἶναι ἄϋλα, ἀχώρητα, ἀπεριόριστα, ἀστάθμητα, ἀμέτρητα. (Θὰ ἦταν κωμικὸ λ.χ. νὰ ὀμιλοῦμε γιὰ τετράγωνη θλίψι ἢ γιὰ χιλιόγραμμη χαρὰ ἢ γιὰ ἐξάγωνο ἥρωισμό κ.λ.π.).

Ἐπειτα ἐνῶ ἡ ὕλική πραγματικότης εἶναι αἰσθητὴ μὲ τὴν ἐμπειρία (μὲ τὰ μάτια, μὲ τὰ χέρια, μὲ τὴ ζυγαριά, μὲ τὸ τηλεσκόπιο κ.λ.π.), ἀντιθέτως τὰ ψυχικά φαινόμενα οὔτε χρῶμα ἔχουν, γιὰ νὰ τὰ ἰδοῦμε, οὔτε βάρος, γιὰ νὰ τὰ ζυγιάσουμε. Μιά σκέψις δὲν συλλαμβάνεται μὲ τὰ μάτια, οὔτε ἓνα αἶσθημα μὲ τὰ χέρια, γιατί

ἡ ψυχικὴ πραγματικότης δὲν εἶναι προσιτὴ στίς αἰσθήσεις καὶ στὴν ὕλική ἐμπειρία. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτό, τὰ μὲν φυσικὰ φαινόμενα γίνονται ἀντιληπτὰ συγχρόνως ἀπὸ πολλούς, ἐνῶ τὰ ψυχικά τὰ νοιώθει μόνον ὁ ἄνθρωπος, πού τὰ ζῆ. Οἱ ψυχικὲς λοιπὸν λειτουργίαι εἶναι πνευματικὲς κι' ἔχουν ἄϋλη ὕφή. Συνεπῶς τὸ αἷτιο καὶ ἡ πηγὴ τους πρέπει νὰ εἶναι ἄϋλη, γιατί, σύμφωνα καὶ μ' αὐτὲς τίς ὁμολογίαις τῶν ὕλιστῶν, ἡ λειτουργία εἶναι ἀνάλογη καὶ ὅμοια πρὸς τὴν αἰτία, πού τὴν προκαλεῖ, καὶ τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀνάλογα καὶ ὅμοια πρὸς τὰ αἰτία τους.

β) Κι' ἡ προσεκτικὴ ἀνάλυσις τῶν ψυχικῶν φαινομένων δείχνει, ὅτι αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν ὕλική καὶ σωματικὴ προέλευσι.

Τὸ φαινόμενον λ.χ. τῆς ἀναπλάσεως τῶν παραστάσεων δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῆ μὲ τὴν ὕλιστικὴ θεωρία περὶ διεγέρσεως τῶν ἰχνῶν τῆς εἰκόνας, πού χαραχθήκανε στὸν ἐγκέφαλο, γιατί τότε ἡ «κατ' ἀνάπλασιν» εἰκὼν ἐνὸς ἀντικειμένου, π.χ. τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἔπρεπε νὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ ἀντικείμενον. Ἡ κατ' ἀνάπλασιν ὅμως εἰκὼν ποτὲ δὲν εἶναι ἀκριβής, γιατί εἴτε παραλείπονται ἀπ' αὐτὴ στοιχεῖα, πού ὑπάρχουν στὸ ἀντικείμενον, εἴτε προσθέτονται σ' αὐτὴ στοιχεῖα, πού δὲν ὑπάρχουν στὸ ἀντικείμενον. Παρ' ὅλα αὐτὰ, ἡ «κατ' ἀνάπλασιν»

σχυροί. Ἐὰν ὑπάρχη ἑλίξις εἰρηγεύσεως μετὰ τῆς Ρωσίας, θὰ τὴν εὐρωμεν εἰς τὴν ἰσχύον.

Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ τηρήσουν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀμύνην ἐναντίον τῆς ρωσικῆς ἐπιθέσεως, ὅπουδῆποτε αὕτη ἤθελεν ἐκδηλωθῆ. Πρέπει νὰ τηρήσωμεν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν διὰ τὴν ἰδικὴν μας ἀσφάλειαν, ὡς καὶ δι' ἐκείνην τῶν ἄλλων ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν. Θὰ ἤθελα νὰ τονίσω, ἐν τούτοις, ὅτι δὲν εἶμεθα οἱ μόνοι, πού πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν θέσιν αὐτὴν. Κάθε ἔθνος, πού ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν, πρέπει νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον.

Ἐὰν δὲν δώσωμεν τὴν βοήθειάν μας, οἱ κομμουνισταὶ θὰ δυνηθῶν νὰ κατακλύσωμεν ἐλόκληρον τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀσίαν, τὴν Μέσην Ἀνατολήν καὶ τὴν Ἀφρικὴν. Ἐν ὅσῳ τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, πρέπει νὰ ἐπισχύσωμεν τὴν συνδυασμένην ἰσχύον μαζ πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς προκλήσεως αὐτῆς.

Ὁφειλομεν νὰ διαδηλώσωμεν, ὅτι ὁ πολιτισμὸς μας δὲν θὰ πέσῃ καὶ ὅτι ὁ παγερὸς μανδύας τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους δὲν θὰ μᾶς καλύψῃ. Ἐὰν συνέβαινε τοιοῦ-

τόν τι, τότε αἱ ἐλευθερίαι, τὰς ὁποίας θεωροῦμεν φυσικὰς, ὅπως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναπνεύωμεν, θὰ ἐξηφανίζοντο. Θὰ παρήρχοντο ἑκατοντάδες ἔτη, ἴσως καὶ πολλοὶ αἰῶνες, ἕως ὅτου λυθῆσῃ αὐτὸς ὁ μανδύας τοῦ πάγου.

Ὁ Ἄρνολτ Τόμπη, εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς ἱστορίας, λέγει ὅτι οἱ πολιτισμοὶ πίπτουν λόγῳ τῆς ἀπουσίας δημιουργικῶν κινήσεων. Καὶ ὁ ἀπαισιόδοξος γερμανὸς Σπένγκλερ λέγει τὰ ἴδια, ὅτι δηλαδὴ «οἱ πολιτισμοὶ πίπτουν, διότι ἡ ἐσωτέρα πίστις ἐνὸς πολιτισμοῦ φθίνει ἀφ' ἑαυτῆς». Οἱ κομμουνισταὶ πιστεύουν, ὅτι τοῦτο θὰ συμβῆ εἰς ἡμᾶς. Πιστεύουν, ὅτι τὸ ρεῦμα τῆς ἱστορίας εἶναι μὲ τὸ μέρος των.

Εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται ν' ἀποδείξωμεν, ἐὰν ἔχουν δικαίον ἢ ἀδικον. Ἐὰν πιστεύωμεν εἰς τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας, καὶ κυρίως εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀτόμου, καὶ ἔχωμεν βαθεῖαν ἐπιθυμίαν νὰ βελτιωθῇ ἡ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ, καὶ ἐὰν ἐκφράσωμεν τὴν πίστιν μας δι' ἔργων, τότε θὰ ἐπιζήσωμεν. Ἄλλως θὰ πέσωμεν.

είκων είναι μιὰ ολόκληρη, δηλαδή όλα τὰ στοιχεῖα της εἶναι ἔτσι συνταιριασμένα, ὥστε τίποτε τὸ κενὸν καὶ ἀταίριαστον νὰ μὴ ὑπάρχει σ' αὐτή. Ποιὸς λοιπὸν εἶναι ὁ παράγων, ποὺ κάνει κάθε φορά τὴν μεταβολὴ τῆς «κατ' ἀνάπλασιν» εἰκόνας; Ἄν ἡ ἀνάπλασις γινόταν μὲ τὴν διέγερσι τῶν ἰχνῶν τῆς εἰκόνας, ποὺ χαραχθήκανε ἐπάνω στὸν ἐγκέφαλο, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προσθέτωνται ἢ ν' ἀφαιροῦνται στοιχεῖα. Ποιὸς λοιπὸν κάνει κάθε φορά τὴν ἀνάπλασι μὲ τὶς μεταβολές αὐτές; Εἶναι φανερό, πὼς ὄχι ὁ ἐγκέφαλος, γιατί, ἂν αὐτὸς δημιουργοῦσε τὴν ἀνάπλασι, ἔπρεπε νὰ «κατ' ἀνάπλασιν» εἰκὼν νὰ εἶναι πιστὴ ἀντιγραφή τῆς «κατ' αἴσθησιν» εἰκόνας.

γ) Σὲ ἀνάλογα συμπεράσματα μᾶς ὀδηγεῖ καὶ ἡ μελέτη τοῦ ψυχολογικοῦ φαινομένου τῆς ἀναγνωρίσεως, ποὺ συμβαίνει, ἔστω κι' ἂν εἶναι διαφορετικὴ κάθε φορά ἢ πύλη, ἀπ' τὴν ὁποία μπήκε στὸν ἐγκέφαλο ὁ ἔρεθισμὸς κι' ἐπομένως χαραχθήκανε ἴχνη σὲ διαφορετικὸ κάθε φορά μέρος αὐτοῦ. Σὲ μιὰ λ. χ. μουσικὴ συνθεσία ἄκουσα γιὰ πρώτη φορά τὸ περίφημο «Ἀλληλουῖα» ἀπ' τὸν Μεσοῖα τοῦ Χαϊντελ. Ὑστερα ἀπὸ λίγο χρόνο, διαβάζοντας σ' ἓνα μουσικὸ βιβλίο τὸ «Ἀλληλουῖα»,—ἂν καὶ δὲν διεγείρεται τὸ ἀκουστικὸ ἴχνος, ποὺ χαραχθήκε στὸν ἐγκέφαλο τὴν πρώτη φορά, μὰ τώρα συμβαίνει νέος ἔρεθισμὸς, ὀπτικὸς, σὲ ἄλλο μέρος τοῦ ἐγκεφάλου,—ἐν τούτοις ἀναγνωρίζω, ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο μουσικὸ τεμάχιο. Εἶναι λοιπὸν παράλογος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὕλισμου, πὼς τάχα ἡ ἀναγνώρισις ὀφείλεται στὴν ἐκ νέου ἐρέθισι τῶν ἰχνῶν, ποὺ χαραχθήκανε στὸν ἐγκέφαλο τὴν ὥρα, ποὺ ἔγινε ἡ πρώτη κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις. Ἄρα κάποιος ἄλλος παράγων, ἔξω ἀπ' τὸν ἐγκέφαλο, εἶναι ὁ αἴτιος τῆς ἀναγνωρίσεως.

δ) Ἐπειτα στὴν κρίσι καὶ στὸν συλλογισμὸ ἢ σκεπτομένη δύναμις, ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸν ἄνθρωπο, προσεγγίζει, συμπαραβάλλει, συνδυάζει, ἐκτιμᾷ καὶ μεταποιεῖ τὶς ἰδέες, πράγμα ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀφείλεται σὲ ἓνα ὕλικὸν ὄργανον.

Ὁ ἄνθρωπος, προσπαθώντας νὰ λύσῃ ἓνα πρόβλημα, φέρνει στὴ διάνοιά του ὅλες τὶς ἔννοιες, ποὺ εἶναι σχετικὲς μὲ αὐτό. Συνομιλεῖ νοερά μὲ τὶς ἔννοιες αὐτές, θέτει τὴ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη, ἀγωνίζεται πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ πρὸς τὰ ἄλλα αὐτὰ ὄντα, προσεγγίζει τὴ λύσι, ἀμφιβάλλει, ἀπομακρύνεται ἀπ' τὸ ζητούμενο καὶ στὸ τέλος δημιουργεῖ ἓνα καινούργιο πνευματικὸν προϊόν. Δὲν ἐνεργεῖ ἡ σκεπτομένη δύναμις μὲ αὐτόματες καὶ ἀσυνείδητες μηχανικὲς κινήσεις, ὅπως τὸ στομάχι καὶ τὸ σηκῶτι, μὰ ἔχει συνείδησι τῶν ἐνεργειῶν της καὶ ἐλεύθερα ἐκλέγει καὶ διευθύνει τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα προβαίνει στὶς λειτουργίες της. Οὔτε περιορίζεται στὸ ὑπάρχον ἢ σκεπτομένη δύναμις σκέπτεται γιὰ τὸ παρελθὸν καὶ γιὰ τὸ μέλλον, ἐνεργεῖ μέσα στὸν κόσμον καὶ μετεωρίζεται στοὺς κόσμους

τοῦ ἀπείρου, κινεῖται μέσα στὰ πλαίσια τοῦ χρόνου καὶ φτερουγίζει στὴν αἰωνιότητα. Σύμφωνα μὲ τοὺς μηχανικοὺς νόμους τῆς φύσεως, κάθε σῶμα, εἴτε ἀνόργανο, εἴτε ἐνόργανο, ἐνεργεῖ ἕως τὸ σημεῖο, ποὺ ἐπεκτείνεται ἡ δύναμις τοῦ ἐπάνω στὰ αἰσθητὰ ἀντικείμενα. Οἱ ἐνέργειες τοῦ στομαχίου λ. χ. περιορίζονται μέσα στὸ σῶμα, ἡ ἐνέργεια τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φθάνει ὡς τὴν τελευταία δόνησι, ποὺ παράγει ἡ φωνὴ μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα, οἱ ἐντυπώσεις τῆς ὄρασεως σταματοῦν στὸ σημεῖο, ὅπου φθάνει ἡ δύναμις τοῦ ματιοῦ. Πὼς λοιπὸν οἱ ἐνέργειες τῆς ἐγκεφαλικῆς ὕλης φθάνουν σὲ κόσμον ἀόρατο καὶ σὲ ἀντικείμενα ἄυλα καὶ πνευματικά; Ἐνέργεια ὀργανικὴ, ποὺ ἐπενεργεῖ πάνω στὸ μέλλον καὶ στὸ μὴ ὑπάρχον, δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ νοηθῇ, οὔτε φυσικῶς νὰ ὑπάρξῃ ἄλλὰ τότε μὲ ποιὸν τρόπο παράγει ὁ ἐγκέφαλος προνοητικὲς ἰδέες καὶ κρίσεις καὶ καταστρώνει μελλοντικὰ σχέδια; Μὲ ποιὸν τρόπο κρίνει ὄχι μόνο γιὰ πραγματικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὑποθετικὰ γεγονότα;

ε) Ἐπειτα μέσα στὸν ἄνθρωπο ἐκτείνεται τὸ βασιλεῖο τοῦ συναισθήματος καὶ τὸ κράτος τῆς βουλήσεως. Ὅχι μέσα στὸν ἐγκέφαλο, μὰ μέσα στὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὴν ἕδραν του τὸ σύνολο τῶν ἀξιολογικῶν καὶ δεοντολογικῶν αἰτημάτων καὶ τῶν κανονιστικῶν ἀρχῶν. Μέσα στὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου φωνάζει ἡ ἐλεύθερη «βούλησις», ἡ ὁποία, χάριν ὑψηλοτέρων ἰδανικῶν, μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ σῶμα καὶ τὸν ἐγκέφαλο στὴν καταστροφὴ καὶ στὴ θυσία.

Ὅλα τὰ ψυχολογικὰ αὐτὰ φαινόμενα δὲν μπορεῖ νὰ ἐξηγηθοῦν μὲ τὸν ψυχολογικὸ ὕλισμό, μὰ εἶναι πνευματικὰ παράγωγα τῆς πνευματικῆς καὶ ἄυλης ψυχῆς.

ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΑΔΑΜΑΣΤΗ ΨΥΧΗ ΤΗΣ
ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΚΙ' ΕΦΕΤΟΣ
ΠΑΣΧΑ' ΕΛΕΥΘΕΡΟ, ΠΑΣΧΑ ΕΙΡΗΝΙΚΟ-
ΧΑΡΙΣ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΠΟΥ
ΦΡΟΥΡΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΛΕΜΕ ΞΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΟ
«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ

Καμπάνας ήχοι άρμονικοί,
γλυκοί, γοργοί, αναπαυτικοί,
ξυπνούν τὸ μοναστήρι.
Καί στίς νυχτιάς τὴ σιγαλιά
σὰ μάτια ἀνοίγουν τὰ κελιά
ἢ πόρτα ἢ παραθύρι.

Στὴν ἐκκλησιά τὴ θολωτὴ
ποῦ στ' ὄνειρό της ζῆ κι' αὐτὴ,
θρόνοι καὶ παραθρόνια
μᾶς φέρνουν πάλι στὰ παλιά
(μαρμαρομένε βασιλιά!)
στῆς προσευχῆς τὰ χρόνια.

Μέσ' στοὺς αἰῶνες ποὺ κυλοῦν,
τοῦτες οἱ πλάκες μᾶς μιλοῦν
γιὰ κάποιο μεγαλεῖο,
κι' εἶναι πανόραχο κι' ἱερό,
κι' εἶν' ἁγιασμένο ἀπ' τὸν καιρὸ
προγονικὸ βιβλίο.

Τὰ μάρμαρα γυαλοκοποῦν
καὶ κατὶ θέλουν νὰ μοῦ ποῦν
γι' αὐτὸ ποὺ τώρα νιώθουν,
ὡς ν' ἀποσώσουν οἱ ψυχῆς
τίς ἀπονύχτερες εὐχῆς
τοῦ πιὸ κρυφοῦ των πόθου.

Οἱ ὄψεις τῶν ἁγίων γελοῦν
καθὼς ἀπάνω τους κυλοῦν
χαρούμενες οἱ ἀχτίνες.
Ὡς κι' οἱ μορφῆς οἱ ἀσκητικῆς
ποὺ δὲ γελάσανε ποτές
τόρα γελοῦν κι' ἐκεῖνες!

Στὴν ἅγια Τράπεζα, τὸ φῶς
τὸν ἥλιο ξεπερνᾷ καθὼς
χτυπᾷ στ' ἅγιο Ποτήρι.
Κι' ὁ θαῦμα! μέσα του κλειστὸς
ὁ ἀναστημένος μου Χριστὸς
καλεῖ σὲ πανηγύρι.

Ὡ Νικητὴ τῶν νικητῶν,
στοὺς ρημαγμένο σπῆτι αὐτὸ
θὰ ῥθῆς νὰ κατοικήσης.
Ὡραῖο, γλυκόγαλο πουλί,
στ' ἀρχιγασμένο μου κελλί
καὶ πῶς θὰ κελαδήσης!

Χριστὸς ἀνέστη! Τὸ χαρτί
σκίστηκε πάνω στὴ γιορτὴ
κι' ὁ ἀνεμὸς τὸ πῆρε.
Πᾶτε παλιοὶ λογαριασμοί,
μαύρης βλαστήμιας πειρασμοί
καὶ λογισμέ σὺ, στείρε.

Ἄνοιξη μπῆκε γιὰ καλὰ,
κι' ἀγοάμπελη μοσκοβολᾷ
κι' ἡ πασχάλια εὐωδιάζει.
Πήδα καὶ χόρευε ψυχὴ
ποὺ σ' ἔλυωσ' ἢ ἀπαντοχὴ
καὶ τὸ μικρὸ μαράζι.

Ἄνοιξη μπῆκε γιὰ καλὰ,
κι' ἡ θάλασσα παιζογελά
κι' ἀνθίζουν οἱ κῆποι ἐντὸς μου.
Πλάκες, ποὺ στέκατε βαριές
στὰ μνήματα καὶ στίς καρδιές,
σᾶς ἔσπασε ὁ Χριστὸς μου!

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

Κ
Α
Λ
Ο
Π
Α
Σ
Χ
Α

Κ
Α
Λ
Ο
Π
Α
Σ
Χ
Α

ΑΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ, ΚΙ' ΑΓΑΠΗ-
ΜΕΝΟΙ, ΤΟΤΕ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΝΑΤΟΙ
ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΛΜΗΣΗ ΝΑ
ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΑ ΕΠΙ
ΤΡΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Σήμερα γιορτή μεγάλη. Σήμερα Λαμπρή.
Σφάζουν σήμερα και φέρον φηλαγμέν' αρνιά,
ράβουνε καινούργια ρούχα και στολίζονται
κι' όθε απαντηθούν φιλοούνται κι' αγαλιάζονται.
Σήμερα στά μεσοχώρια όλα άστράφτουνε,
έμορφάδες και στολίδια, κι' όλα άντιλαλούν
άπό τά γλυκά τραγούδια που χορεύουνε.
Ροβολούν τά παληγάρια, λεβεντόπαιδα,
μ' άρματα άργυρά στη μέση και με χαιμαλιά.
Ροβολούν κι' οί μαυρομάτες, ρούσες κι' έμορφες,
λυγερές σαν κυπαρίσια, σαν μηλιές γλυκιές,
σαν ξανθιές και σα νεράιδες που λαμποκοπάν
στό λαχούρι, στό μεταξύ και στό μίλιμα.
Πιάνονται όλοι χέρι—χέρι. Τά τραγούδια τους
και τίς πέτρες ζωντανεύουν. Γύρω οί γέροντες
καιθισμένοι άράδα—άράδα τούς κοιτάζουνε
και γλυκά τούς καιμαρώνουν και κρυφά—κρυφά
ξευγαρώνουν κάθε νηό με κάθε κόρη τους.
Κι' ό χορός και τό τραγούδι πάν άδιείκοπα.
Λυγερές και παληγάρια σειούνται και λυγούν
και στους κύλους όπου πλέκουν άγναντεύονται
και κρυφά γλυκοτηριούνται και γνωρίζονται,
κάθε κόρη τόν καλό της κάθε νηός τη νηά.
Όλες οί ματιές ταιριάζουν κι' όλες οί καρδιές,
ώρα μ' ώρα ξευγαρώνουν και κρυφομιλούν
κι' ό χορός και τό τραγούδι πάν στρωτά—στρωτά..

ΡΑΔΙΟΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

ΤΟΥ κ. ΑΡΗ ΜΑΡΚΟΥ

Λοχαγού Διαβιβάσεων

Ένα μέρος του προγράμματος των ραδιοφωνικών σταθμών καλύπτεται από μικρά θεατρικά έργα ή σκέτες. Τα έργα αυτά, όταν δεν είναι ειδικώς γραμμένα για το ραδιόφωνο, έχουν ανάγκη κάποιας επεξεργασίας, ώστε να μπορή ο ακροατής με την φαντασία του ν' αναπληρώνη την έλλειψη της οπτικής παρακολούθησης.

Πράγματι τα ραδιοφωνικά θεατρικά έργα δεν έχουν σκηνηκή, αλλά ούτε δείχνουν τις κινήσεις ή τους μορφαρισμούς των ήθοποιων. Όλα αυτά προσπαθεί να τα αντικαταστήση ο ήχος. Κι' όσο πιο τέλειο είναι ο ήχος, που συνοδεύουν την απαγγελία ενός σκέτες ή έργου, τόσο μεγαλύτερη επιτυχία έχει και η μετάδοσίς του. Όλα αυτά τα ανωτέρω αποτελούν την ραδιοσκηνοθεσία.

Η τέχνη αυτή πρωτοεμφανίσθηκε με την πρώτη ανάπτυξη της ραδιοφωνίας κι' έχει προχωρήσει πολύ, ώστε σήμερα ο κάθε ραδιοφωνικός σταθμός έχει ένα ή και περισσότερους ραδιοσκηνοθέτες.

Είναι μιὰ δουλειά, που θέλει εξαιρετική επιτηδεύτησα, μεγάλη φαντασία και άφθονα μέσα.

Όπως κάθε θέατρο έχει ξεχωριστό διαμέρισμα για να τοποθετή τα σκηνηκά ή τα κοστούμια των ήθοποιων, έτσι κι' ο κάθε ραδιοφωνικός σταθμός έχει μιὰ «άποθήκη», όπου βρίσκονται ταξινομημένα όλα τα απαραίτητα «όργανα».

Οι περισσότεροι ήχοι λαμβάνονται εκ του φυσικού δι' ήχογραφήσεως και αναμεταδίδονται την κατάλληλον στιγμήν. Τέτοιοι ήχοι είναι του πλήθους, που όμιλει πρό της έναρξεως μιὰς συναυλίας, ενώ ακούγονται τα βιολιά ή τα άλλα όργανα, που κουρδίζονται. Οι ήχοι του πλήθους, που ζητωκραυγάει. Οι ήχοι ενός πολυσυχνάστου δρόμου, με τα κλάξον των αυτοκινήτων και τον θόρυβον των μηχανών των. Η κίνησις ενός λιμανιού

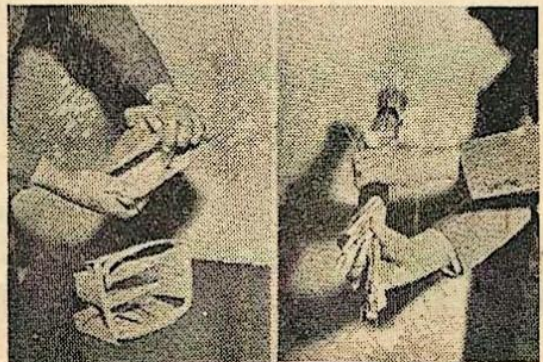
με τους συριγμούς των πλοίων και των φορτηγίδων ή τον θόρυβον των σιλό, που ξεφορτώνουν, ή προσγείωσις ή απογείωσις ενός αεροπλάνου, ή άφιξις ή αναχώρησις μιὰς άμαξοστοιχίας, οι καρπάνες μιὰς έκκλησίας, που κτυπούν χαρούμενα ή πένθημα κ.λ.π. είναι ή-

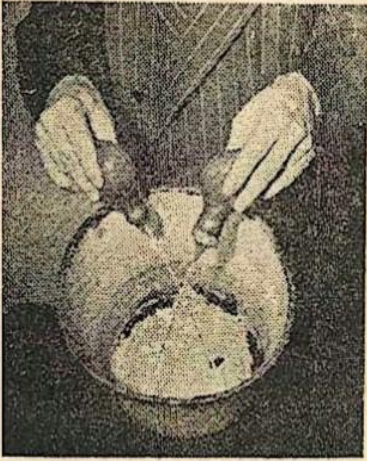

χοι, που καταγράφονται εκ των προτέρων και χρησιμοποιούνται κατάλληλως, όταν χρειασθούν. Υπάρχουν, όμως, και ήχοι, που παράγονται κατά την στιγμήν της μετάδοσεως, είτε φυσικώς, ως έχουν, είτε με διάφορα τεχνικά μέσα.

Φυσικοί ή πραγματικοί ήχοι είναι το τρίξιμο μιὰς πόρτας, που ανοίγοκλείνει, το τσούγγισμα δυο ποτηριών κ.λ.π. Μέσα στο στούντιο υπάρχει μιὰ πόρτα για αυτή τη δουλειά ή δυο ποτήρια ή άλλα μικροπράγματα.

Τέλος, υπάρχουν και οι τεχνητοί ήχοι, οι όποιοι

παράγονται από ειδικευμένους «θορυβοποιούς.» Σύμφωνα με μίαν πρόσφατη μελέτη της Έθνικης Ραδιοφωνικής Έταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών (NBC), τα τρία τέταρτα των ήχων ενός ραδιοφωνικού θεατρικού έργου παράγονται από τους ειδικούς αυτούς θορυβοποιούς.

Θα αναφέρω μεν κατωτέρω μερικούς τρόπους παραγωγής τεχνητών ήχων, που είναι αρκετά αξιοπερίεργοι:

1) Το βάδισμα στο χιόνι μπορεί να αναπαρασταθεί με την πίεση ενός κουτιού κόρν—φλάουρ (κόλλας για κρέμες).

2) Το βάδισμα ή ο καλπασμός των αλόγων αναπαρίσταται με μικρά άνεστραμμένα κύπελλα από πλαστική συνήθως ύλη.

3) Στα κωμικά σκέτες παρουσιάζονται πρόσωπα που καταβροχθίζουν λαίμαργα το φαγητό τους. Ο κατάλληλος τρόπος παραγωγής του ήχου αυτού είναι το δάγκωμα ενός μήλου.

4) Ένα ποτήρι με νερό και ένα καλαμάκι, που φυσάμε, μας δίνουν την εντύπωση ενός καζανιού, που βράζει.

5) Η φωτιά που κατακαίει ένα δάσος ή ένα σπίτι αναπαρίσταται με τη βοήθεια μιας δέσμης από δούραλα ή άλλα χόρτα.

6) Στα αστυνομικά έργα χρειάζεται πολλές φορές ο ήχος μιας πόρτας, που παραβιάζεται και σπάει. Αυτό επιτυγχάνεται με το σπάσιμο ενός κουτιού από λεπτό ξύλο. Επίσης ένα τσουβάλι γεμισμένο με κουρέλια και άλλα αντικείμενα, όταν κτυπιέται στο πάτωμα, δίνει την εντύπωση ενός ανθρώπου, που πέφτει νεκρός, ή ενός πτώματος, που απορρίπτεται από ένα παράθυρο.

7) Έάν πάρη κανείς ένα σπάγγο με ένα ξυλάκι

στην άκρη και το περιστρέψει γρήγορα θα ακούσει το θούσημα του μανιασμένου ανέμου. Με τη βοήθεια ενός τυμπάνου, που το κτυπάμε με ένα ξύλο, τυλιγμένο στην άκρη με πανί, έχουμε και την εντύπωση των «μπουμπουνητών». Για να συμπληρωθεί ή «θεομηνία», αδειάζουμε καταλλήλως το νερό ενός κουβά, όποτε θα συμπληρώσουμε την ήχητική «είκόνα» με

την εντύπωση της κατακλισματίας βροχής.

8) Μια δούρτσα παπουτσιών (μαδημένη δλίγο στη μέση) που χτυπιέται με ένα ξύλινο κουτάλι είναι, τι χρειάζεται για να μας παρουσιάσει το παιχνίδι του γκολφ, ενώ το χτύπημα, τότε στη δούρτσα και τότε σ' ένα άλλο ξύλο, μας παρουσιάζει τους ήχους της μπάλλας του πίνγκ-πόγκ, που κτυπά, τότε στη ρακέττα και τότε στο τραπέζι.

9) Τέλος, με ένα σωλήνα από λαμαρίνα, στον όποιον ρίξουμε μεταλλικά νομίσματα, μπορούμε να αναπαραστήσουμε τον ήχο ενός αυτομάτου μηχανήματος, που λειτουργεί με μεταλλικές «μάρκες» ή τον ήχο, που κάνει ή μηχανή ενός ταμείου κ.λ.π.

Θα ήταν παράλειψις μεγάλη, αν δεν αναφέραμε έδω, άλλο ένα τρόπο παραγωγής ήχων, που ίσως να φανή σε μερικούς παράξενος. Είναι το ανθρώπινο στόμα! Πράγματι υπάρχουν άνθρωποι, που μπορούν, καμμιά φορά χρησιμοποιώντας και μικρά λαστιγάκια, φύλλα δένδρων ή άλλα μικροπράγματα, να μιμηθούν τις φωνές όλων σχεδόν των ζώων ή και πολλών ήχων. Και ή μίμησις αυτή είναι τόσο τελεία, ώστε μπορεί να γελασθή και το πιο έξασκημένο αυτί και να νομίση, ότι ή φωνή ή ο ήχος είναι φυσικώτατοι.

Αυτό είναι ένα φυσικό ταλέντο, που το έχουν μερικοί άνθρωποι, τους οποίους οι ραδιοφωνικοί σταθμοί πληρώνουν άδρότατα, για να μιμούνται τις διάφορες φωνές ή ήχους. Και είναι ικανώτατοι. Μπορούν π. χ. να σάς παρουσιάσουν ένα πρόβατο, ένα υποιοδήποτε πουλί, ένα βάτραχο, ένα σκυλί (όποιασδήποτε ράτσας!), τον κόκκορα, τη γάτα, το κοράκι, το λιοντάρι, το τραίνο που σφυρίζει, την εξάτμισι της ατμομηχανής, το κλάξον του αυτοκινήτου παλαιάς εποχής κ.λ.π. Όλα δέ αυτά κατά τον πλέον φυσικό τρόπο.

Με το άρθρο μας αυτό ελπίζουμε να δώσουμε στους ανάγνώστες μας μια απλή ιδέα της ραδιοσκοηθοσείας,

της νέας αυτής τέχνης, που είναι τόσο απαραίτητη σε κάθε ραδιοφωνικό σταθμό, είτε μικρός είναι είτε μεγάλος. Εμπειδή, όμως, το θέμα δέν εξαντλείται, θα επανέλθουμε άλλη μιὰ φορά, για να αναπτύξουμε, και πάλιν με απλά λόγια, ωρισμένες τεχνικές δυσχέρειες, που παρουσιάζει ή ραδιοσκοηθοσεία κατά την ώραν της εκπομπής.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΥΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΔΕΚΑΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Στο τελευταίο μάθημα (τεύχος 27) είπαμε ότι:

1. Όταν το σύστημα συντονισμού ἔχη ἕνα μοναδικό πηνίο, δὲν κατορθώνει νὰ διαχωρίσῃ μὲ τρόπο δέξυ δύο ἢ περισσότερους σταθμούς.
2. Ἡ ἀτέλεια αὐτὴ μπορεῖ νὰ θεραπευθῇ, τοῦλάχιστο ἐν μέρει, μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς μετασχηματιστοῦ.
3. Ὁ μετασχηματιστὴς ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἀσύνδετα πηνία, τυλιγμένα γύρω ἀπὸ τὸν ἴδιο πυρήνα. Τὸ μαγνητικὸ πεδίο, ποῦ δημιουργεῖται μὲ τὴν διέλευσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος γύρω ἀπὸ τὸ πρῶτο πηνίο, μεταδίδει τὴν ἐνέργειά του στὸ δεύτερο. Τὸ ρεῦμα τοῦ δευτέρου πηνίου, τὸ ἐπαγωγικὸ, ὅπως λέγομε, ρεῦμα, παρακολουθεῖ τις μεταβολές ρεύματος τοῦ πρώτου πηνίου.
4. Σ' ἕνα μετασχηματιστὴ μὲ πυρήνα ἀπὸ σίδηρο οἱ τάσεις τῶν δύο πηνίων, τοῦ πρωτεύοντος καὶ τοῦ δευτερεύοντος, βρίσκονται σὲ σχέσιν ἀνάλογο μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν σπειρῶν τῶν.
5. Γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν σὺζευξιν τῆς κεραίας, δὲν ἔχομε παρὰ νὰ συνδέσωμε τὸ πρωτεῦον πηνίο ἑνὸς μετασχηματιστοῦ μὲ τὴν κεραία τοῦ δέκτου μας καὶ τὸ δευτερεῖον μὲ τὸ σύστημα συντονισμοῦ.

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΡΟΗ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΕΡΑΙΑΣ—ΑΝΤΙΒΑΡΟΥ

ΘΕΜΑ 1: Μὲ ποῖο τρόπο ἕνα ξηρὸ στοιχεῖο παράγει ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμι;

ΘΕΜΑ 2: Ποιὰ εἶναι τὰ δύο εἶδη γεννητῆρων ἐναλλασσομένου ρεύματος;

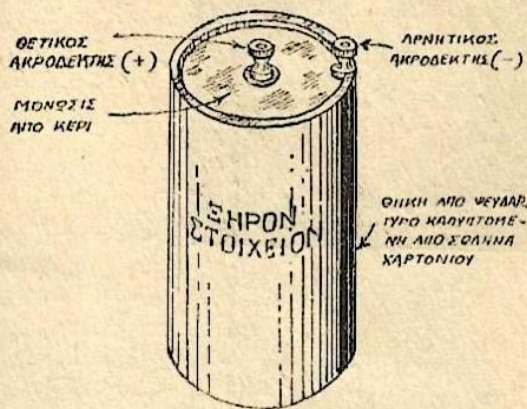
ΘΕΜΑ 3: Τί εἶδους ρεύματα προκαλοῦν στὸ σύστημα κεραίας—ἀντιβάρου τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα;

Μᾶς εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὰ προηγούμενα, ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα δὲν εἶναι παρὰ μιὰ ροὴ ἠλεκτρονίων μέσα σ' ἕνα ἄγωγό, ποῦ κλείνει κύκλωμα. Ἄς ἐξετάσωμε τώρα μήπως ἡ θεωρία αὐτὴ μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ κατανοήσωμε τί συμβαίνει μέσα σ' ἕνα δέκτη ἄσυρμάτου.

60. Ἐνα ξηρὸ στοιχεῖο εἶναι μιὰ ἠλεκτρικὴ ἀντλία.

Ἄν προσέξωμε ἕνα ξηρὸ στοιχεῖο, θὰ ἴδοῦμε, ὅτι εἶναι ἕνα κουτί ἀπὸ ψευδάργυρο. Τὸ ἐπάνω του μέρος εἶναι σφραγισμένο μ' ἕνα μονωτικὸ, συνήθως βουλοκέρι ἢ πίσσα. Στὴ μέση τοῦ μονωτικοῦ διακρίνεται ἕνας ἀκροδέκτης στὴν ἄκρη μιᾶς μικρῆς ράβδου

ἀπὸ ἀνθρακα. Ὁ ἀκροδέκτης αὐτὸς ὀνομάζεται θετικὸς καὶ σημειώνεται μὲ τὸ σύμβολο +. Στὴν ἴδια ἀκριβῶς πλευρᾷ, κολλητὰ ὅμως μὲ τὸν ψευδάργυρο,

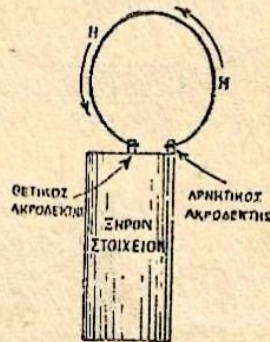

Σχ. 41. Ξηρὸν στοιχεῖον.

γυρο, ὑπάρχει ἕνας δεύτερος ἀκροδέκτης, ποῦ λέγεται ἀρνητικὸς καὶ σημειώνεται μὲ τὸ σύμβολο —. Τὸ κουτί τοῦ ψευδαργύρου εἶναι γεμάτο μὲ ὀρισμένες χημικὲς οὐσίες.

Ἡ ράβδος τοῦ ἀνθρακος ποῦ βρίσκεται μέσα στὸ στοιχεῖο ἀποτελεῖ τὸν θετικὸ πόλο τοῦ στοιχείου, ἐνῶ ὁ ψευδάργυρος τὸν ἀρνητικὸ πόλο του. Ἔχει ἐπικρατήσῃ νὰ λέγεται ἀρνητικὸς ὁ πόλος, ἀπὸ τὸν ὁποῖο τὰ ἠλεκτρόνια τοῦ στοιχείου ἐξέρχονται. Οἱ ἀκροδέκται ἑνὸς στοιχείου ἢ μιᾶς συστοιχείας ὀνομάζονται ἐπίσης ἠλεκτροδία.

Ἐνα ξηρὸ στοιχεῖο θὰ μποροῦσαμε νὰ τὸ θεωρήσωμε σὰν μιὰ ἠλεκτρονικὴ ἀντλία. Ἡ χημικὴ δράσις, ποῦ γίνεται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ στοιχείου ἀσκεῖ μιὰ

Σχ. 42. Τὸ ξηρὸ στοιχεῖο εἶναι ἕνα εἶδος ἀντλίας, ποῦ στέλνει ἠλεκτρόνια ἀπὸ τὸν ἀρνητικὸ πρὸς τὸν θετικὸ πόλο, μόλις ἀποκατασταθῇ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν δύο.

ἰσχυρὴ πίεσι στὰ ἠλεκτρόνια.

Ἡ πίεσις αὐτὴ ὑφίσταται, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἔξοδος τῶν ἠλεκτρονίων. Συμβαίνει δηλα-

δή, στην περίπτωση αυτή, κάτι παρόμοιο με το νερό της βρύσης. Όπως ξέρουμε, το νερό βρίσκεται υπό πίεση ακόμη κι όταν η βρύση είναι κλειστή. Αν πάλι γυρίσουμε την στρόφιγγα, το νερό θα αρχίσει να τρέχει. Το ίδιο συμβαίνει με τα ηλεκτρόνια του ξηρού στοιχείου. Συνσωρεύονται στον αρνητικό πόλο, και μόλις αποκατασταθή κάποια επαφή από τον αρνητικό προς τον θετικό πόλο και δια του αγωγού, που συνδέει τους δυο πόλους, επιστρέφουν στον θετικό πόλο του στοιχείου.

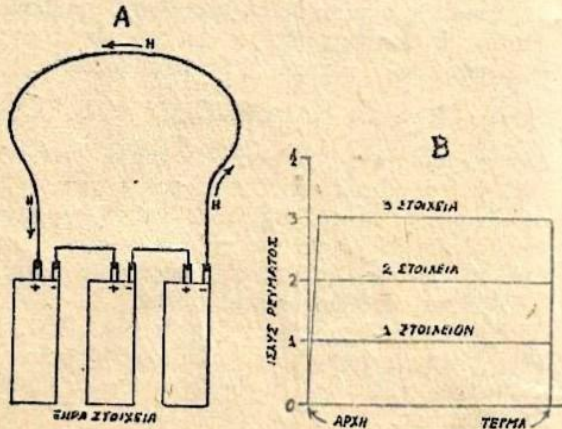
61. Ηλεκτρογενετική δύναμη (H. E. Δ.)

Το ξηρό στοιχείο συσσωρεύει ηλεκτρόνια στον αρροδέκτη, προκαλώντας μ' αυτό τον τρόπο κάποια έλλειψη ηλεκτρονίων στον θετικό αρροδέκτη. Όταν τα ηλεκτρόνια ανακαλύψουν μια δίοδο, μετακινούνται πάντοτε από ένα μέρος, όπου υπάρχει πληθώρα ηλεκτρονίων, προς ένα άλλο, όπου υπάρχει έλλειψη. Όταν εις ένα σημείο έχουν συσσωρευθή πολλά ηλεκτρόνια, λέγομεν ότι αυτό το σημείο φέρει αρνητικόν φορτίον ηλεκτρισμού. Εάν εύρεθῆ μία δίοδος, τότε θα δημιουργηθῆ μία ροή ηλεκτρονίων από το σημειον με τὸ αρνητικόν ηλεκτρικόν φορτίον πρὸς τὸ σημειον με τὸ θετικόν. Με ἄλλα λόγια, ηλεκτρογενετικὴ δύναμις εἶναι ἡ ροή, πὺν ἔχουν τὰ ηλεκτρόνια νὰ μετακινούνται ἀπὸ μίαν θέσιν, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ πρὸς μίαν ἄλλην, ὅπου ὑπάρχουν ὀλιγώτερα ηλεκτρόνια.

Όταν δύο ἢ περισσότερα ξηρὰ στοιχεῖα εἶναι συνδεδεμένα ἐν σειρά, δηλαδὴ ὁ θετικὸς πόλος τοῦ ἐνὸς με τὸν ἀρνητικὸ τοῦ ἄλλου, τότε θὰ ἔχωμε ἀποτέλεσμα ὅμοιο σὺν νὰ εἶχαμε συνδέσει δύο ἀντλίες μαζί. Ἡ H. E. Δ. (ἢ τάσις) δύο στοιχείων ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν τάσεών των. Αὐτὴ ἡ ἀξιοθεῖσα H. E. Δ. ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ροὴν περισσότερων ηλεκτρονίων διὰ μέσου ἐνὸς δοθέντος κυκλώματος ἀπὸ ὅσα θὰ ἔρχον πρὶν με τὸ ἓνα στοιχείον.

62. Τὰ ὅμοια φορτία ἔλκονται, τὰ ἀντίθετα ἀπωθονται.

Ἐνα ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐνθυ-

Σχ. 43 Α- Ξηρὰ στοιχεῖα, συνδεδεμένα ἐν σειρά Β- Γραφικὴ παράστασις, δεικνύουσα τὴν ροὴν τοῦ ρεύματος ἀπὸ 1, 2 καὶ 3 ξηρὰ στοιχεῖα.

μύμεθα σχετικῶς με τὰ ηλεκτρόνια, εἶναι ὅτι ἀπωθονται μεταξύ των. Ἔτσι ἐὰν μερικὰ ηλεκτρόνια ἔλκονται ἀπὸ ἓνα σημειον, ὅπου ὑπάρχει ἓνα θετικόν φορτίον ηλεκτρισμοῦ (ἔλλειψις ηλεκτρονίων), θὰ ἀπωθονται ἀπὸ ἓνα ἄλλο σημειον φορτισμένον ἀρνητικῶς (πληθώρα ηλεκτρονίων).

Ἐπειδὴ ἓνα ξηρὸν στοιχείον δὲν παράγει πρᾶς μόνον συνεχὲς ρεῦμα, θὰ ἐξετάσωμεν τὴν ροὴν τῶν ηλεκτρονίων πρὸς τὴν μίαν μόνον διεύθυνσιν. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ροῆς ὀνομάζεται «συνεχὲς ρεῦμα» (Σ. Ρ.). Ἄλλὰ ἐὰν δύναται νὰ ἐπινοηθῆ μία ἀντλία, ἡ ὅποια νὰ ἀναγκάζῃ τὰ ηλεκτρόνια νὰ ρέουν πρῶτον πρὸς τὴν μίαν κατεύθυνσιν καὶ κατόπιν πρὸς τὴν ἀντίθετον, τότε τὸ ρεῦμα αὐτὸ θὰ ὀνομάζετο ἐναλλασσόμενον ρεῦμα (Ε. Ρ.).

63. Γεννήτρια Ε. Ρ.

Δὲν ἔχομεν τοιούτου εἶδους συστοιχείας, ἀλλὰ ἔχομεν ἓνα ἄλλο εἶδος ἀντλιῶν, τὸ ὅποιον κάνει τὸ ρεῦμα νὰ ρεῖ πότε πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσιν καὶ πότε πρὸς τὴν ἄλλην. Τὸ μηχανήμα αὐτὸ ὀνομάζεται γεννήτρια ἐναλλασσομένου ρεύματος (Α. C.). Τοιούτου τύπου εἶναι καὶ αἱ τεράστιαι γεννήτριαι τοῦ ἐργοστασίου ηλεκτρικῆς ἐνεργείας, τὸ ὅποιον τροφοδοτεῖ με ρεῦμα τὰ φῶτα μας καὶ τὰ ηλεκτρικὰ ἐργαλεῖα μας. Συνήθως τὸ ρεῦμα παράγεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Διάφοροι ἀγωγοὶ διέρχονται διὰ μαγνητικῶν πεδίων. Κάθε πλήρης κίνησις ἐνὸς ἀγωγού διὰ μέσου ἐνὸς μαγνητικοῦ πεδίου ὀνομάζεται κύκλος καὶ ἡ κατεύθυνσις τοῦ ρεύματος εἰς κάθε κύκλον ἀλλάσσει δύο φοράς. Ἡ ροὴ τῶν ηλεκτρονίων πὺν παράγεται ἀπὸ τὰς περισσότερας γεννητορίας ἐναλλασσομένου ρεύματος, ἀλλάσσει διεύθυνσιν 120 φοράς τὸ δευτερόλεπτον. Ὡς ἐκ τούτου ὀνομάζομεν τὸ ηλεκτρικὸν ρεῦμα μιᾶς τοιαύτης γεννητορίας «ἐναλλασσόμενον ρεῦμα 60 κύκλων».

Μία ἄλλη ἀντλία τελευταίου τύπου, ἡ ὅποια παράγει ἐναλλασσόμενον ρεῦμα εἶναι μία περίφημη ἐπινοήσις, πὺν ὀνομάζεται ηλεκτρονικὴ λυχνία. Εἰς τοὺς ραδιοφωνικὸς σταθμοὺς ὑπάρχει μία λυχνία, αὐτοῦ τοῦ εἶδους, ἡ ὅποια ἐκπέμπει μίαν ροὴν ηλεκτρονίων, ἡ ὅποια ἀλλάσσει τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑκατομμυρια φοράς τὸ δευτερόλεπτον. Ὄνομάζομεν τὸ ηλεκτρικὸν ρεῦμα αὐτοῦ τοῦ εἶδους «ἐναλλασσόμενον ρεῦμα ὑψηλῆς συχνότητος ἢ ραδιοσυχνότητος».

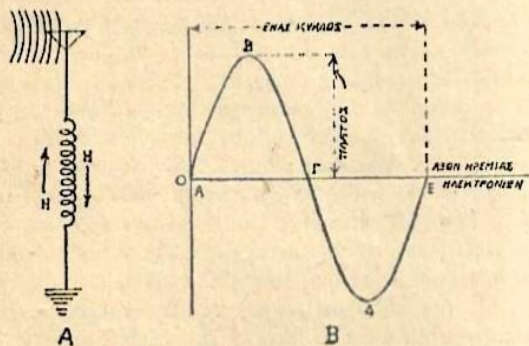
64. Τὸ ἐναλλασσόμενον ρεῦμα εἰς τὸ σύστημα κεραίας-προσγειώσεως.

Μέχρι σήμερον γνωρίζετε ὅτι, ὅταν τὸ ηλεκτρομαγνητικὸν κύμα διέρχεται ἀπὸ τὴν κεραίαν σας, δημιουργεῖ ἓνα ἐναλλασσόμενον ρεῦμα, τὸ ὅποιον θὰ διαρρῆ τὸ σύστημα κεραίας-προσγειώσεως πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις. Τὸ ηλεκτρομαγνητικὸν κύμα δημιουργεῖ μὴν ηλεκτρικὴν τάσι, ἡ ὅποια ἀναγκάζει τὰ ηλεκτρόνια νὰ ρέουν δι' ἐνὸς κυκλώματος. Όταν τὰ ηλεκτρόνια κινούνται πίσω - μπρὸς μέσα εἰς ἓνα κύκλωμα, λέγομεν ὅτι ταλαντεύονται. Βλέπε εἰς τὸ σχῆμα 44 πῶς συμβαίνει τοῦτο.

Ἴδου ἡ ἐξήγησις. Τὸ ηλεκτρομαγνητικὸν κύμα,

τὸ ὁποῖον κινεῖται μέσα εἰς τὸ σύστημα κεραίας-προσγειώσεως, δημιουργεῖ πρὸς στιγμὴν ἓνα ἀρνητικὸν φορτίον εἰς τὴν κεραίαν καὶ ἓνα θετικὸν εἰς τὴν προσγειώσιν τοῦ συστήματος. Τὰ ἠλεκτρόνια, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὸ σύστημα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, τὸ διαορέουν μὲ κατεύθυνσιν ροῆς πρὸς τὰ κάτω, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ σύμβολον Η, ἀκολουθοῦμενον ἀπὸ ἓνα μικρὸ βέλος. Τὰ ἠλεκτρόνια αὐτὰ κινῶνται διὰ τοῦ σύρματος τῆς κεραίας, κατόπιν διέρχονται διὰ τῆς καθόδου τῆς κεραίας καὶ τέλος διὰ τοῦ πρωτεύοντος τοῦ μετασχηματιστοῦ τῆς κεραίας εἰς τὴν προσγειώσιν. Βλέπομεν τὴν ροὴν αὐτὴν εἰς τὸ σχῆμα 44-B.

Ἡ καμπύλη ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖον Α, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἄξονος ἰσκειῖας καὶ βαθμῆδον τὸ πλάτος τῆς αὐξάνει (ἢ ἔντασις τῆς ροῆς ἠλεκτρονίων), μέχρι τὸ Β, ὅπου ἡ ἔντασις τῆς ροῆς τῶν ἠλεκτρονίων φθάνει εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριόν της. Κατόπιν ἡ ἔντασις τῆς ροῆς τῶν ἠλεκτρονίων ἀρχίζει νὰ ἐλατ-

Σχ. 44 Α- Ροὴ ἠλεκτρονίων πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω εἰς τὸ σύστημα κεραίας-προσγειώσεως.
Β- Γραφικὴ παράστασις δεικνύουσα ἓνα κύκλον ροῆς τοῦ ρεῦματος εἰς τὸ σύστημα κεραίας προσγειώσεως.

τοῦται βραδέως, ἐνῶ τὰ ἠλεκτρόνια ἐξακολουθοῦν νὰ ρέουν πρὸς τὴν ἀρχικὴν κατεύθυνσιν μέχρις ὅτου φθάσῃ πάλιν εἰς τὸν ἄξονα ἰσκειῖας εἰς τὸ σημεῖον C.

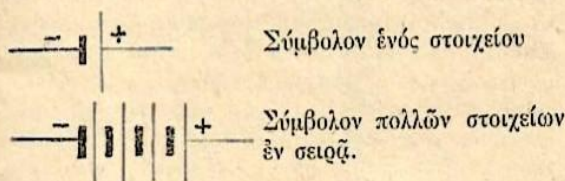
Τὸ ἠλεκτρομαγνητικὸν κύμα ἀντιστρέφει τώρα τὴν διεύθυνσιν τῆς ἠλεκτρικῆς του τάσεως. Εἰς τὴν κεραίαν ὑπάρχει ἓνα θετικὸν φορτίον καὶ εἰς τὴν προσγειώσιν ἓνα ἀρνητικὸν. Τὰ ἠλεκτρόνια τώρα ἀλλάζουν διεύθυνσιν ροῆς καὶ διασχίζουν τὸ σύστημα ἀπὸ τὴν προσγειώσιν πρὸς τὰ ἄνω.

Εἰς τὴν γραφικὴν παράστασιν ἡ ἀλλαγὴ διευσσεως δεικνύεται εἰς τὸ C ἐκεῖ ὅπου ἡ καμπύλη ἀρχίζει νὰ κατέρχεται. Τὰ ἠλεκτρόνια κινῶνται τώρα πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, ἢ δὲ τιμὴ τῆς ροῆς τῶν τώρα αὐξάνει μέχρι τὸ σημεῖον D, ὅπου καὶ φθάνει εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριόν της καὶ κατόπιν ἡ ἔντασις τῆς ροῆς πτίνει μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον E ἐπὶ τοῦ ἄξονος ἰσκειῖας.

Ἡ ροὴ τῶν ἠλεκτρονίων ἀκολουθεῖ ἓνα κύκλον. Εἰς ἓνα δευτερόλεπτον τὰ ἠλεκτρόνια δύνανται νὰ

ἀκολουθήσουν ἑκατομμύρια κύκλων, οἱ ὁποῖοι ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν συχνότητά τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων. Εἰς τὴν γραφικὴν παράστασιν δὲν δυνάμεθα νὰ δεῖξωμεν παρὰ ἐλάχιστα, ἀλλὰ σχεδιάζομεν τὴν γραφικὴν παράστασιν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δεικνύεται ἡ συχνότης διὰ χρονικοῦ διαστήματος ἐπὶ ὀριζοντίου γραμμῆς. Τὸ πλάτος ἐκάστης γραφικῆς παραστάσεως τῆς κυρότητος τῆς καμπύλης ἀντιστοιχεῖ ἐπίσης πρὸς τὸ πλάτος ἐκάστης κυρότητος εἰς τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον παράγεται ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρομαγνητικοῦ κύματος, ὅπως ἐμάθαμεν εἰς τὸ κεφάλαιον θ.

ΣΥΜΒΟΛΑ

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἐναδημοσιεύομεν διαταγὴν Α9) Γ.Ε.Σ. 28361, διὰ τῆς ὁποίας προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ἐμβλητικοῦ τοῦ Ὀπλοῦ τῶν Διαβιβάσεων:

- 1) Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν σύνθεσιν Ἐμβλητικοῦ τοῦ Ὀπλοῦ τῶν Διαβιβάσεων.
- 2) Δεκτοὶ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἄξιόκοι καὶ ὄπλιται τοῦ Ὀπλοῦ.
- 3) Τὰ συνταχθησόμενα ἐμβλήματα νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν μέσῳ τῶν Μονάδων Διαβιβάσεων.
- 4) Διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν καλυτέρων θὰ συγκροτηθῇ ἐν καιρῷ εἰδικὴ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας θὰ τεθῶσιν τὰ ὑποβληθησόμενα Ἐμβλήματα με ἐντολὴν τὴν ἐκ τούτων ἐπιλογὴν τριῶν, ἅτινα καὶ θὰ βραβευθῶσιν.
- 5) ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

- Διὰ τὸ πρῶτον: Χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμ. 200.000 καὶ μηνιαία καν. ἄδεια.
- Διὰ τὸ δεύτερον: Χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμ. 150.000 καὶ 20 ἡμέρας καν. ἄδεια.
- Διὰ τὸ τρίτον: Χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμ. 100.000 καὶ 15 ἡμέρας καν. ἄδεια.
- 6) Προθεσμία ὑποβολῆς ἡ 31η Ἰουλίου 1951.
- 7) Διὰ τὴν μελοποίησιν τοῦ προκηρυχθέντος Ἐμβλητικοῦ θὰ προκηρυχθῇ ἐν συνεχείᾳ ἕτερος Διαγωνισμὸς.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ

Τὸ Ἀμερικανικὸν πολεμικὸν καὶ ἔμπορικὸν Ναυτικὸν εἶναι τῶρα ἐφωδιασμένον μὲ εἰδικὰ μηχανήματα μετατρέποντα τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰς γλυκὺ καὶ πόσιμον. Ἦδη εἶναι ἔτοιμα τετρακόσια ἰοιαῦτα πλοῖα. Ἐκαστον μηχανήμα δύναται νὰ διυλίζῃ 20.000—40.000 γαλόνια ὕδατος (76.000—152.000 λίβρας) καθημερινῶς. Κατὰ τὸν τελευταῖον δοκιμαστικὸν πλοῦν τοῦ νεοτεύκτου Ἀμερικανικοῦ ὑπερωκεανείου «INTEPEN-TENS», τοιοῦτον μηχανήμα παρήγαγε 100.000 γαλόνια (380.000 λίβρας) ποσίμου ὕδατος τὸ 24ωρον.

ο ο ο

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας κατασκευάσθη τελευταίως μηχανήμα διατηρήσεως τῆς βενζίνης τῶν αὐτοκινήτων. Διὰ τοῦ μηχανήματος αὐτοῦ μετατρέπονται αἱ σταγόνες ὑγρῶν καυσίμων, αἱ ὁποῖαι συνήθως ἐναποτίθενται εἰς τὸν σωλῆνα ἐξατμίσεως τοῦ αὐτοκινήτου, εἰς ἀτμούς βενζίνης χρησιμοποιοιμένους ὡς καύσιμον ὕλην. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐν Νέα Ὑόρκη ἐκδιδομένη «Ἐφημερίς τοῦ Ἐμπορίου» ἀναγράφει ὅτι διὰ τοῦ νέου μηχανήματος θὰ ἐπιτευχθῇ, ὡς προβλέπεται, μείωσις τῆς σήμερον ἀπαιτουμένης ποσότητος βενζίνης, κυμαινομένη μεταξύ 5 καὶ 22 τοῖς ἑκατόν.

ο ο ο

Ἀμερικανικὴ εἰσαγωγικὴ παράγει τῶρα νέον μέταλλον, κατὰ 50 τοῖς ἑκατὸ βαρύτερον τοῦ μολύβδου, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν μὲ τὸ ὄνομα «Χέβιμετ» καὶ ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ραδιενεργῶν κυμάτων. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν ραδιοθεραπείαν καὶ εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν περιστρεφόμενων μερῶν τῶν μηχανημάτων. Παράγεται δὲ ὑπὸ τῆς «Καρμπολόου Κόμπανου» εἰς τὴν πόλιν Νητηρόιτ τῆς Πολιτείας Μίσιγκαν.

ο ο ο

Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἐφευρέθηκε ἕνα νέο μηχανήμα γιὰ νὰ διαβάζουν οἱ μαθηταὶ γρηγορώτερα. Τὸ μηχανήμα αὐτὸ εἶναι ἕνα εἶδος κινητοῦ διαφράγματος, πού ἀφίνει νὰ φαίνεται ἐπάνω στὴ σελίδα μονάχα ἡ λέξις, πού πρόκειται ν' ἀναγνωσθῇ. Τὸ διάφραγμα αὐτὸ κινεῖται μὲ ταχύτητα ρυθμιζόμενη κατὰ βούλησιν καὶ ἀνα-

γκάζει τὰ μάτια τοῦ ἀναγνώστου νὰ διατρέχουν τὴ σελίδα γρηγορώτερα. Ὁ ἐξέχων Ἀμερικανὸς ψυχολόγος Μπράντφορντ Χοῦδσον ὑποστηρίζει ὅτι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μηχανήματος αὐτοῦ ἡ μέση ταχύτης ἀναγνώσεως τῶν ἐνηλίκων θὰ διπλασιασθῇ.

ο ο ο

Συμφώνως πρὸς ἔρευναν τῆς Τηλεφωνικῆς Ἑταιρείας «Μπέλ», ἡ Πρωτεύουσα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Οὐάσιγκτων ἔχει τὴν μεγαλύτεραν κατ' ἄτομον ἀναλογίαν τηλεφώνων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν χρήσει τηλεφώνων εἰς τὴν Οὐάσιγκτων εἶναι 58,8 εἰς τὰ 100 ἄτομα, μὲ σύνολον 465.148 τηλεφωνικῶν συσκευῶν.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΤΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ

Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἕνας κεραυνὸς εἶχε πλήξει ἕναν Ἕλληνα στρατιώτη, πού φρουροῦσε κ' ἔπου κοντὰ στὰ σύνορα. Τὸ γεγονός ἐκεῖνο εἶχε θεωρηθῇ ὡς ἕνα πολὺ σπάνιο ἀτύχημα. Βέβαια στὴν πατρίδα μας οἱ θύελλες, πού συνοδεύονται ἀπὸ κεραυνούς, δὲν εἶναι τόσο συχνές, τὰ θανατηφόρα, ὅμως, ἀτυχήματα δὲν λείπουν.

Ἀπὸ ἕνα βιβλίον, πού κυκλοφόρησε τελευταίως στὴν Ἀμερικὴ, πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἐκεῖ οἱ κεραυνοὶ φονεύουν 400 περίπου ἄτομα κάθε χρόνο καὶ τραυματίζουν ἄλλα 1500.

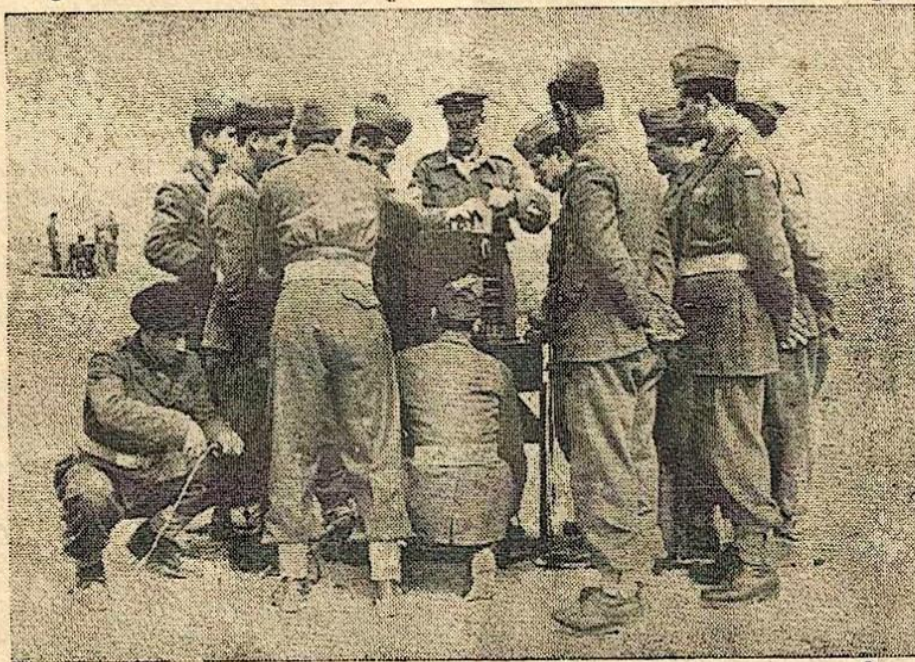
Ἡ θερμοκρασία, πού ἀναπτύσσεται κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ κεραυνοῦ, εἶναι τρομακτικὴ καὶ φθάνει πολλὰς φορὰς τοὺς 1500 βαθμούς Κελσίου! Ὁ κεραυνὸς ἀναπτύσσει ταχύτητα 20.000 μιλίων τὸ δευτερόλεπτον καὶ θὰ μπορούσε νὰ ἐφοδιάσῃ στιγμιαίως σὲ ρεῦμα μιὰ μεγάλη πόλιν.

Ἄλλα περίεργα φαινόμενα εἶναι τὸ ὅτι ὁ κεραυνὸς ἄλλοτε μπορεῖ νὰ πλήξῃ ἕνα ζῶον, πού βρίσκεται κοντὰ σ' ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μένει ἄθικτος, κι' ἄλλοτε νὰ φονεύσῃ τὸν ἄνθρωπον, χωρὶς τὸ ζῶον νὰ πάθῃ τίποτε. Ἐπίσης, πάντοτε κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν βιβλίον πού ἀναφέραμε, κανεὶς κεραυνὸς δὲν ἔχει πλήξει ἀπ' εὐθείας ἀεροπλάνον ἐν πτήσῃ, πλὴν μιᾶς μοναδικῆς ἐξαιρέσεως ὑπεράνω τῆς Ἰταλίας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΑΙ ΤΗΣ 20^{ΗΣ} Ε.Σ.Σ.Ο.

Τὴν 10ῃν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ὠρκίσθησαν οἱ ὑποψήφιοι Διαβιβασταὶ τῆς 20ῆς Ε. Σ. Σ. Ο...

...Καὶ τώρα ἤρχισαν νὰ περατώνουν τὴν ἐκπαίδευσίν των αἱ πρῶται εἰδικότερες, ποὺ προ-
ορίζονται ν' ἀντικαταστήσουν τοὺς ἀπολυομένους διαβιβαστὰς παλαιῶν Ε.Σ.Σ.Ο.

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Υπάρχει και ένας άλλος τύπος φωτοηλεκτρικής κυψέλης ο οποίος δεν έχει βάσιν αλλά απλώς στηρίζεται μεταξύ δύο τεμαχίων σπογγώδους ελαστικού τα οποία πάλιν κρατώνται μεταξύ των δι' ενός ελατηρίου, Βλέπε σχήμα 1.

Η έξοδος της φωτοηλεκτρικής κυψέλης ενισχύεται δι' ενός «άρχικου ενισχυτού» ο οποίος στηρίζεται καλώς επί της συσκευής του ήχου. Η έξοδος αυτού του ενισχυτού συνδέεται με τον διακόπτην ταινία—δίσκος. Η έξοδος του συστήματος αναπαραγωγής του ήχου εκ της ταινίας ή

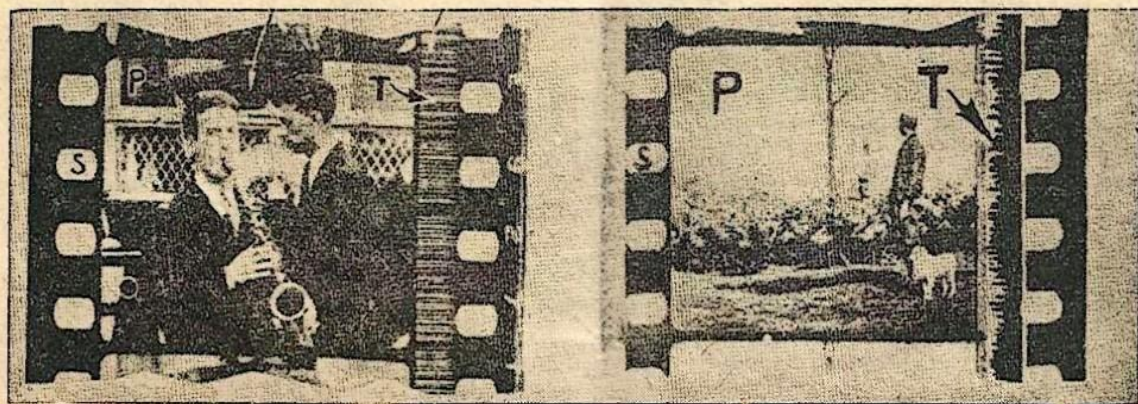

Χρήμα 1.

του ηλεκτροφώνου (πίκ-απ) (ανάλογως με το τι χρησιμοποιείται) οδηγείται εις το απορροφητικόν

διάφραγμα ήχου το όποιον κανονίζει την έντασιν του ήχου κατά την διάρκειαν της προβολής. Από εδώ το ρεύμα πηγαίνει εις τόν κυρίως ενισχυτήν, ή έξοδος του οποίου φθάνει εις τόν μεγαφώνον το όποιον εύρσκεται πίσω από την όθονή απ' όπου ο ήχος έξαποστέλεται εν συγχρονισμῶ με τάς κινουμένας εικόνας,

Η αναπαραγωγή του ήχου γίνεται ως έξης. Το φῶς της λυχνίας πυρακτώσεως διέρχεται διά της στενής σχισμής και πίπτει επί της ταινίας την όποιαν άφου διαπεράσει φθάνει εις την φωτοηλεκτρικήν κυψέλην. Η έξοδος της φωτοηλεκτρικής κυψέλης άφου ενισχυθῆ από τόν ενισχυτήν άκουστικής συχνότητος τροφοδοτεῖ τελικῶς τόν μεγαφώνον τόν όποιον παράγει τόν ήχον. Αί έναλλαγαι της συχνότητος του ήχου καθορίζονται από τόν αριθμόν κατά ίντσα τών έναλλαγών τών συσκευών και φωτεινών γραμμών και τ' άνάπαλιν του τμήματος της ταινίας επί της όποιας έχει καταγραφῆ ο ήχος. Αί έναλλαγαι της έντάσεως του ήχου καθορίζονται από την πυκνότητα της σκοτεινότητος τών γραμμών αί όποια υπάρχουν εις τόν μέρος εκείνο της ταινίας όπου έχει καταγραφῆ ο ήχος. Βλέπε σχ. 2. Καθώς κινείται ή ταινία ή στενή λωρίς αυτής επί της όποιας έχει γίνει καταγραφή του ήχου διέρχεται έμπροσθεν του φωτός. Αί φωτειναι και σκοτειναι γραμμαί αί όποια εύρσκονται επί της λωρίδος αυτής έπιφέρουν ταχέως έπαναλαμβανόμενας διακοπάς εις την λεπτήν φωτεινήν δέσμη ή όποια διέρχεται διά της ταινίας. Αί διακοπαί αυτά του φωτός έπιφέρουν άντιστοιχους διακοπάς του ρεύματος εις την έξοδον της φωτοηλεκτρικής κυψέλης. Αί διακοπαί δέ αυτά του ρεύματος μεταβάλλονται διά του μεγαφώνου εις κύματα ήχου.

Σχήμα 2

(Τ Ε Λ Ο Σ)

ΤΟ "ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ,"

Τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι ἑνὸς λαοῦ εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς του. Μέσα σ' αὐτὸ συναντᾶμε ὅλα ἐκεῖνα τὰ συστατικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται τὸ κοινωνικὸ οἰκοδόμημα τῆς κάθε χώρας. Μέσα στὸ δημοτικὸ τραγοῦδι συναντᾶμε κάθε ὄνειρο καὶ κάθε ἀδυναμίαν μιᾶς φυλῆς. Ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς Κάρολος Μέντελσον - Βαρθόλμυ, μιλῶντας γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ δημοτικὰ τραγοῦδια, εἶπε πῶς «... δὲν μοιάζουν μὲ τραγοῦδια, ποῦ βγῆκαν ἀπὸ ἀνθρώπινα χεῖλη, ἀλλὰ θαρρεῖς, πῶς εἶναι χεῖμαρροι, ποῦ ἀφρισμένοι ξεχύνονται ἀπὸ τοὺς βράχους τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Οἴτης».

Κι' ἀλήθεια. Τὸ ἑλληνικὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, βγαλμένο ἀπ' τὴν αἰώνια ψυχὴ ἑνὸς λαοῦ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν, περιέχει μιὰ ἀνεξάντλητη φλέβα καλαιοθησίας καὶ στιβαρότητος κι' ἀκόμα ἀποτελεῖ μιὰ ἀκένωτη πηγὴ ἠρωϊσμοῦ καὶ μεγαλοουρημάτων.

Μέσα, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ὕλη τὴν ἀνεξάντλητη, ποῦ παρέχουν οἱ ἐκφράσεις αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, θὰ ἀντλήσουμε σήμερα τὸ θέμα, μὲ τὸ ὅποιο θὰ ἀπασχολήσουμε τὸν ἀναγνώστη.

Ἔνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς θρύλους, ποῦ πίστεψε καὶ τραγοῦδησε κατὰ καιροὺς ὁ λαὸς μας, εἶναι κι' ὁ θρύλος τοῦ «Κάστρου τῆς Ὠριάς».

Τὸ «Κάστρο τῆς Ὠριάς» δὲν εἶναι ἱστορικὰ ἐξακριβωμένο ἂν ὑπῆρξε ποτέ, πολὺ δὲ περισσότερο ἀμφιβάλλουν οἱ ἱστορικοὶ—δικοὶ μας καὶ ξένοι—ἂν ἔγινε ποτέ τὸ πολεμικὸ ἐπεισόδιο, ποῦ ἀναφέρουν τὰ σχετικὰ δημοτικὰ τραγοῦδια καὶ τὸ ὅποιο θὰ διηγηθοῦμε παρακάτω.

Τὴ θέλει σὲ διάφορες ἑλληνικὲς τοποθεσίες ἀνάλογα μὲ τὶς τοπικὲς παραλλαγὰς τοῦ τραγοῦδιου, ἀπ' τὶς ὁποῖες οἱ σπουδαιότερες εἶναι τῶν Τεμπῶν, τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Κυνουρίας καὶ τῆς Δωρίδος. Πρέπει νὰ σημειώσουμε δέ, ὅτι καὶ στίς τρεῖς προαναφερθεῖσες τοποθεσίες ὑπάρχουν χαλάσματα παλιῶν κάστρων, ποῦ οἱ κάτοικοι τῶν γύρω περιοχῶν τὰ ὀνομάζουν «Κάστρα τῆς Ὠριάς».

Ἡ ἐπικρατέστερη γνώμη γιὰ τὴν τοποθεσίαν εἶναι αὐτή, ποῦ δέχεται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ «Κάστρου τῆς Ὠριάς» στὰ Τέμπη. Ἀλλὰ ἅς δοῦμε τί πίστεψε ὁ λαὸς καὶ πῶς τραγοῦδησε τὸ περίφημο αὐτὸ φρούριο.

Τὸ «Κάστρο τῆς Ὠριάς» ἦταν, κατὰ τὸν θρύλο, τὸ τελειότερο καὶ πολυτελέστερο—νὰ ποῦμε—κάστρο τῆς ἐποχῆς του. Ἦταν κατασκευασμένο ἀπὸ μάρμαρο καὶ σκεπασμένο ἀπὸ μολύβι. Τὸ ὕψος του ὁ λαὸς τὸ πίστεψε σαράντα ὀργυ-

ἑς, τὸ δὲ πλάτος τοῦ τείχους δώδεκα. Ἐπίσης ὁ θρύλος τὸ θέλησε:

«Μὲ πόρτες ἀτσαλένιες κι' ἀργυρὰ κλειδιά
καὶ τοῦ γιαιλοῦ ἡ πόρτα στράφει μάλαμα»

Μέσα στὸ περίφημο αὐτὸ κάστρο καὶ σὲ γυάλινο πύργο εἰδικὰ κατασκευασμένο, μένει ἡ ἀρχόντισσα, ἡ πεντάμορφη βασιλοπούλα ἡ Ὠριά, ποῦ κι' αὐτὸ τ' ὄνομά της, «Ὠριά» (ὠραία) φανερώνει τὸ ξακουστὸ κάλλος της. Ἡ Ὠριά αὐτή, ποῦ ἄλλες παραλλαγὰς τὴν θέλουν μαυρομάτα κι' ἄλλες τραγοῦδανε τὰ γαλανὰ τῆς μάτια ποῦ μοιάζουν μὲ τὴ θάλασσα, διευθύνει τοὺς πύργους καὶ τὰ τείχη τοῦ κάστρου καὶ τὰ ὑπερασπίζει ἀπὸ κάθε ἐχθρική ἐπίθεσι.

Δώδεκα ὀλόκληρα χρόνια τὸ πολιορκοῦν οἱ Τούρκοι. Δώδεκα ὀλόκληρα χρόνια προσπαθοῦν μάταια νὰ τὸ κουρσέψουν. Τὸ κάστρο τῆς πεντάμορφης ἀρχόντισσας ἀντιστέκεται στίς ἐπιθέσεις καὶ ὁ ἐχθρὸς:

«Δὲν μπορεῖ νὰ πάρη τὸ ρημόκαστρο»

Ἀλλὰ ἀπάνω στὸ δωδέκατο χρόνο παρουσιάζεται στὸν Ἀμιρᾶ του (στὸν ἄρχοντα, στὸν διοικητὴ του), ἕνας γεννίτσαρος καὶ τοῦ προτείνει νὰ πάρη τὸ κάστρο μὲ δόλο. Πρὶν ὅμως ξεκινήσῃ γιὰ τὴν προδοτικὴν αὐτὴ ἀποστολή, ρωτᾷ τὸν ἄρχοντά του, ποῖά θὰ εἶναι ἡ «ρόγα» του, ἡ ἀνταμοιβή του, μ' ἄλλα λόγια.

Ἐκεῖνος συγκινημένος ἀπ' τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ στρατιώτη του αὐτοῦ, τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ἡ «ρόγα» του θάνατι:

«Χίλια ἄσπρα τὴν ἡμέρα κι' ἄλογο καλὸ
καὶ δυὸ σπαθιά ἀσημένια γιὰ τὸν πολεμὸ».

Ἡ προσφορὰ ὅμως αὐτὴ δὲν δελεάζει τὸ νεαρὸ γεννίτσαρο, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ θέλει νὰ παντρευτῆ τὴν πεντάμορφη κόρη, τὴν ἀρχόντισσα τοῦ κάστρου: «Δὲν θέλω, λέγει στὸν Ἀμιρᾶ τοῦ, οὔτε τ' ἄσπρο σου οὔτε τὰ φλουριά, θέλω μονάχα τὴν κόρη, ποῦ κάθεται ψηλὰ στὸ γυάλινο πύργο...». Ὁ διοικητὴς, προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάληψιν τοῦ κάστρου, δὲν «φείδεται δαπάνων», ποῦ θὰ λέγαμε σήμερα, καὶ ἀπαντᾷ στὸ νέο ὅτι:

«Ὡσὰν τὸ κάστρο πάρης, χάρισμα κι' αὐτὴ».

Τότε ὁ νεαρὸς γεννίτσαρος βγάζει τὰ πράσινα ρούχα, τὰ πολεμικά, ποῦ φορεῖ, βάζει ράσα καὶ μεταμφιεσμένος ἔτσι σὲ μοναχὸ πηλαζεὶ στὴν πόρταν τοῦ κάστρου παρακαλώντας τοὺς φρουροὺς νὰ τοῦ ἀνοίξουν.. Ἐκεῖνοι στὴν

Η ΣΕΛΙΔΑ 27 ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ 28 ΛΕΙΠΕΙ

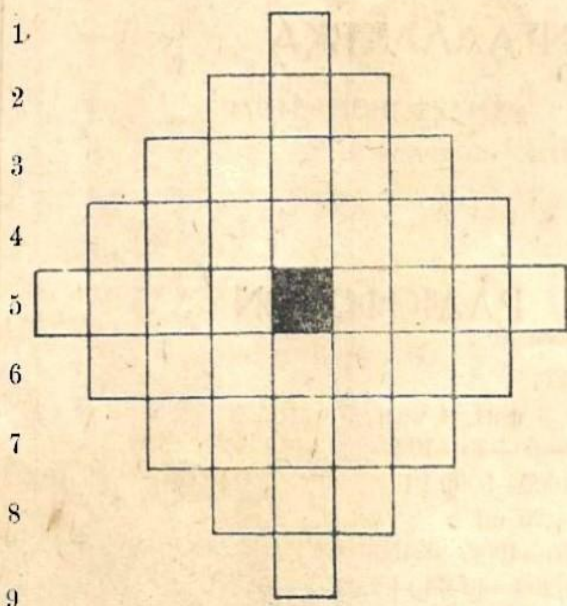
Η ΣΕΛΙΔΑ 29 ΛΕΙΠΕΙ

Η ΣΕΛΙΔΑ 30 ΛΕΙΠΕΙ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

2. Παιδί (άρχ. κλητ.)
3. Ποταμός της Ιταλίας (αίτ.)
4. "Οτι παράγει το δάσος (πληθ. γεν.)
5. Στρατιωτ. παράγγελμα—αυτός που λείπει.
6. Άγορά, τόπος συναλλαγής (γεν.)
7. Συντελεί στην νοστιμάδα των φαγητών.
8. Άσμα.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

2. Το μισό του ποταμού όριζ, 3 (άντιστρ.)
3. Ο απόκληρος της κοινωνίας (γεν.)
4. Στήριγμα επί της γής (δοτ.)
5. Προσάναμα, και χωριό της Στερ. Έλλάδος — Τά
έξης.
6. Πρόσωπον αρχαίας τραγωδίας.
7. Πρόσφατοι.
8. Αντωνυμία κητ. (γεν πληθ. άντιστρ.)

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ 27ου ΦΥΛΛΟΥ.

Όριζοντίως : 1) ΑΝΑΠΑΥΛΑΣ, 2) ΙΕΝΑΣ—ΛΑ, 3)
ΟΝ—ΟΣΑΛ (ΛΑΣΟ), 4) ΧΑΝ—Ε-
ΣΩΣΑ 5) ΙΣ—ΑΜΗΝ, 6) ΣΚΟΤΟΣ
—ΠΙ, 7) ΤΕ-Ι-ΟΝ—ΤΩΝ, 8) ΩΙΟΠ
(ΠΟΙΩ)—ΤΟ—Ο, 9) ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ.

Καθέτως : 1) ΑΙΣΧΙΣΤΩΝ, 5) ΝΕ (ΝΑΙ)-ΑΣΤΕΙΟ
3) ΑΝΟΝ (ΝΟΝΑ)—ΟΙΟΣ, 4) ΠΑΝ-
—ΑΚΟΠΟ, 5) ΑΣ—ΕΜΟΝ, 6) ΟΣΗΣ
—ΤΟ, 7) ΣΩΝ—ΤΟΜ 8) ΑΛΛΑΣ—ΠΩ
—Ο, 9) ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ.

(Στρατ. ΔΡΟΥΓΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜ.)

Συνεχίζουμε και στο τεύχος αυτό τις απαντήσεις μας στα γρίμματα που λάβαμε, κατά σειρά προτεραιότητας.

Υπολογόν ΓΚΑΝΑΣΟΥΛΗΝ ΒΑΣ. Δ.Δ. 33ης Ταξιαρχίας ΣΤΓ. 914γ. Τα τεύχη που λάβατε σας τα στέλναμε στη διεύθυνσι Έκ.Σ.Ε. γιατί δεν είχαμε ειδοποιηθή για την αλλαγή της. Τώρα σας στέλνομε έσα δεν λάβατε και στο εξής τα νέα θά σας τα ταχυδρομούμε στην καινούργια διεύθυνσί σας.

Ανθ'όσον ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΝ Γ. 508 Τ. Π. ΣΤΓ. 912γ. Την επιταγή σας την λάβαμε, ανανεώσαμε την συνδρομή σας και σας στέλνομε την σχετική απόδειξιν. Σας ευχαριστούμε.

Ανθ'όσον ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ ΠΑΝ. ΔΔ 31ης Ταξιαρχίας ΣΤΓ. 914α. Λάβαμε την επιστολή σας και σημειώσαμε την νέα σας διεύθυνσι εις την έποیان θά σας στέλνομεν τα νέα τεύχη.

Ανθ'όσον ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΝ ΕΥΣΤ. 617 Τ.Π. ΣΤΓ. 920α. Η άνωμαλία στην άποστολή των τευχών μας οφείλεται στο έτι δεν μάς ειδοποιήσατε έγκαιρώς για την αλλαγή της διεύθυνσώς σας. Σας στείλαμε τα καθυστερημένα τεύχη.

Υ.Ε.Α. ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΗΝ ΣΠ. Σ.Ε.Α.Σ. 2ον Λόχον. Το τεύχος Φέβρουαρίου σας το στείλαμε.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

N. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-974

ΤΗΛ/ΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΚΟΚΡΑΔ»

*

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ : Ἐπὶ 50 ΩΜ μέχρι 10 ΜΕΓ

($\frac{1}{2}$ watt, 1 watt 2 watt, 3 watt, 4 watt, 5 watt)

ΠΥΚΝΩΤΑ ΜΙΚΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥ 10—50—75—100—200—250—350—500—

1000 PF 2000—2500—4000—5000 PF

.01—.02—.03—.05—.1—.25 mf

ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟΙ: 20/25—25/25—25/50—40/25—8/450—8+4/450—8+8/450

16/450—16+16/500—40/250—40+40+25/250—40/500

ΤΡΙΜΜΕΡΣ : 30—40—80—100+60—130—100 ἕως 500 C. M.

ΠΗΝΙΑ 6 S A 7 καὶ 6 K 8—Πάντες 100—500 C M

ΛΥΧΝΙΑΙ

ΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΓΑΦΩΝΑ 5"—12"

ΠΟΤΕΝΣΙΟΜΕΤΡΑ

Ἐνευ διακόπτου 50.000 ΩΜ 250.000 ΩΜ

500.000 ΩΜ 1 ΜΕΓ

Μετὰ διακόπτου 500.000 ΩΜ 1 ΜΕΓ

2 ΜΕΓ 5 ΜΕΓ

ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ ΚΥΜΑΤΩΝ 2×4 & 3×4

ΣΥΡΜΑΤΑ

Κεραίας

Καθόδου

Μπλεντέ

Λίτζ

Συναρμολογήσεως

Τροφοδοτήσεως

Κορδόνι ἀντίστασις τροφοδοτήσεως

ΣΩΛΗΝΕΣ ΒΑΚΕΛΙΤΟΥ ΔΙΑ ΠΗΝΙΑ

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΙ ΕΞΟΔΟΥ

ΤΣΟΚ διάφορα

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΙ 110—220 V

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΙ ΤΡΟΦΟΤΗΣΕΩΣ

ΒΑΣΕΙΣ ΛΥΧΝΙΩΝ

ΑΞΟΝΕΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

ΤΡΟΧΑΛΙΑΙ

ΣΑΣΣΙ

ΚΑΔΡΑΝ

ΝΤΟΥΙ καὶ ΛΑΜΠΑΚΙΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΚΟΥΜΠΙΑ

ΒΕΛΟΝΑΙ

ΔΕΙΚΤΑΙ

ΚΟΣΣΕΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΡΟΣΟΨΕΩΝ

ΧΑΡΤΟΝΙΑ

Πλουσία συλλογή ὀργάνων μετρήσεως AVO καὶ CENTRAD

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

COSSOR

Ἡπειρωτοπούλα με τοπική ένδυμασία